

-6. V. 1972

ALUMINI

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA TOVARNE GLINICE
IN ALUMINIJA „BORIS KIDRIČ“
LJUDSKA IN ŠTUDIJSKA KNJIŽNICA
62250 PTUJ
Trg svobode 1

ŠTEV. 4 April 1972 LETNIK. X.

SPOMINI NA REVOLUCIONARJA

Iz govora Mihe Marinka na proslavi v Kidričevem

Borisu Kidriču je bilo dano le kratko življenje. V trenutku, ko je bil na vrhuncu svojih izrednih ustvarjalnih moči in izkušenosti, ko je bil na najodgovornejšem delu vodenja gospodarstva socialistične Jugoslavije, ga je zavrtna bolezen iztrgala iz naših vrst. Začel je zelo mlad, živel in delal je zelo naglo. Njegova pot revolucionarja, borca in graditelja je trajala le 25 let.

Tu ni priložnosti niti za to, da bi vsaj približno orisal njegovo izredno plodovito življenjsko pot, zato bi vam rad predstavil le njegov človeški lik, lik nadvse pogumnega, požrtvovalnega borca, ki se ni nikoli ustrašil težav, ki je globoko zaupal v borbene in ust-

jenosti zlahka uveljavil. Toda zelo zgodaj je spoznal zlaganost meščanske družbene morale, pehanje za umazanim kruhoborstvom. V trenutku, ko so se zbirali temni oblaki za novo nevihto reakcije nad delavskim razredom, je izbral pot med mlade komu-

ci. Lahko bi ga to »zmadrilo«, da bi se umaknil v varno meščansko zavetje. Toda Boris — kljub temu — da je bil pod strogim policijskim nadzorstvom — se je tedaj še bolj prizadevno in takoj lotil obnavljanja ilegalnih organizacij. Pri Ladu Kozaku so se zbirali mladi ljudje — komunisti, študentje. Tu so dobili osnovno marksistično znanje in nauke, kako je treba tajno delovati. Ko je zatem prišel na svobodo še tovariš Kardelj, sta se z Borisom takoj skupaj zagnala k delu. Na lastno iniciativo sta organizirala celo pokrajinski komite in vzpostavljala zveze s komunisti po industrijskih središčih Slovenije.

Živo mi je v spominu prvo srečanje z mladim Borisom spomladi leta 1933. Poznalo se mu je, da izhaja iz intelektualne družine, po njegovi govorici, jasnem izražanju misli, idejnosti njegovih razmišljanj pri poglobljanju v socialno tematiko, kar vse je pričalo o njegovi zagnanosti proti krivičnemu družbenemu sistemu. Tudi na zunaj je s svojim obnašanjem, svojim skromnim oblačenjem kazal svojo željo, svoje hotenje, da

(Nadaljevanje na 3. strani)

varjalne moči delavskega razreda. Želel bi vam ga predstaviti kot komunista v najpopolnejšem smislu te besede. H komunistom ga ni gnala neka njegova, neposredna življenjska nuja, kakor nas, delavce. Odprta mu je bila pot do malomeščanskega filistra, kjer bi se zaradi svoje nadar-

niste; dobil je prvi stik s komunisti-steklarji v Rogaški slatini. Zato so prvi udarci šestojanuarske diktature padli tudi po njem. Aretiran in obsojen je bil skupaj z osmimi drugimi delavci in študentom komunijstom — Ladom Kozakom. Odsedel je leto dni v zloglasni mariborski kaznilni-

Pesem... Prvo pomladno zelenje in cvetje... Zadovoljna, žareča lica, zborovanja in izleti... Vsa Jugoslavija tako slavi!

To je naš PRVI MAJ!

Za hip bo pozabljen poslovni vsakdan, njegove drobne skrbi in napor. Iz doseženih delovnih uspehov bo rasla nova moč; nove koristne pobude bodo svetle do prihodnjega Prvega maja.

Saj je maj — mesec mladosti!

Prvi maj je praznik vsega naprednega. Od stavk do demonstracij, od jurišev do ofenziv — sega spomin na ta naš Prvi maj.

Do skrajnih meja našega življenja je bilo potrebno prenesti baklo svobode.

In zrasel je naš delovni človek, velik kot gora, trden kot granit. Ponosen je in smel, če je potrebno, tudi delaven, aktiven in skromen hkrati — če je v kolektivno ali v družbi tovarišev.

Naš praznik

Glazen je kot upravitelj slovenske zemlje — kot upravljalca vsega bogastva na njej. Varuje ljudsko pravico, katero si je priboril skozi veke in v narodno-osvobodilnem boju. Varuje — záse in za bodoče rodove. Dela, ker ve, za kaj dela! Izobražuje se, da bo lažje delal. In celo kulturo uganja ta, kateremu so za Cankarja rekli, da naj ostane hlapec vse žive dni.

Se mar res lahko sramuje časa, v katerem živi?

Iz bele krizanteme je pognal rdeči nagelj.

Naj to vidijo vsi — pa če jim je to všeč ali ne. Nekateri bi to pridobitev radi utajili, drugi proglasili za odpadništvo. In vendar — sveti, tudi brez njih, v daljave — čez oceane, kjer je dan morda kje še bolj mračen, kot je bil nekoč pri nas.

Tovariši, to je pojem novega časa!

PRVI MAJ je resnično praznik našega ponosa!

-arko

NAŠE ČESTITKE!

ISKRENE ČESTITKE OB LETOŠNJEM PRVEM MAJU — NAŠEM DELAVSKEM PRAZNIKU — IN NAJBOLJŠE ŽELJE ZA PRIJETNO PRAZNOVANJE POŠILJAJO VSEM ČLANOM DELOVNE SKUPNOSTI TGA »BORIS KIDRIČ«, NJIHOVIM SVOJCEM IN NAŠIM UPOKOJENCEM

- SAMOUPRAVNI ORGANI PODJETJA
- VODSTVA DRUŽBENO-POLITIČNIH ORGANIZACIJ PODJETJA
- VODSTVO PODJETJA
- UREDNIŠKI ODBOR »ALUMINIJA«

ob 60-letnici rojstva Borisa Kidriča

V petek, 7. aprila je imel delavski svet našega podjetja slavnostno sejo ob 60-letnici rojstva našega velikega revolucionarja in narodnega heroja Borisa Kidriča.

Predsednik delavskega sveta Ivan Beras je povedal nekaj misli o Borisu Kidriču. Delavski svet je imenoval delegacijo, ki je položila venec pred doprni kip Borisa Kidriča v avli upravnega poslopja.

S tem se je tudi naše podjetje vključilo v okvir proslav, ki so bile organizirane po vsej Sloveniji — ob obletnici rojstva Borisa Kidriča.

Tudi Krajevna skupnost Kidričevo je organizirala vrsto prireditev ob obletnici rojstva Borisa Kidriča. Osrednja proslava je bila v soboto, 8. aprila.

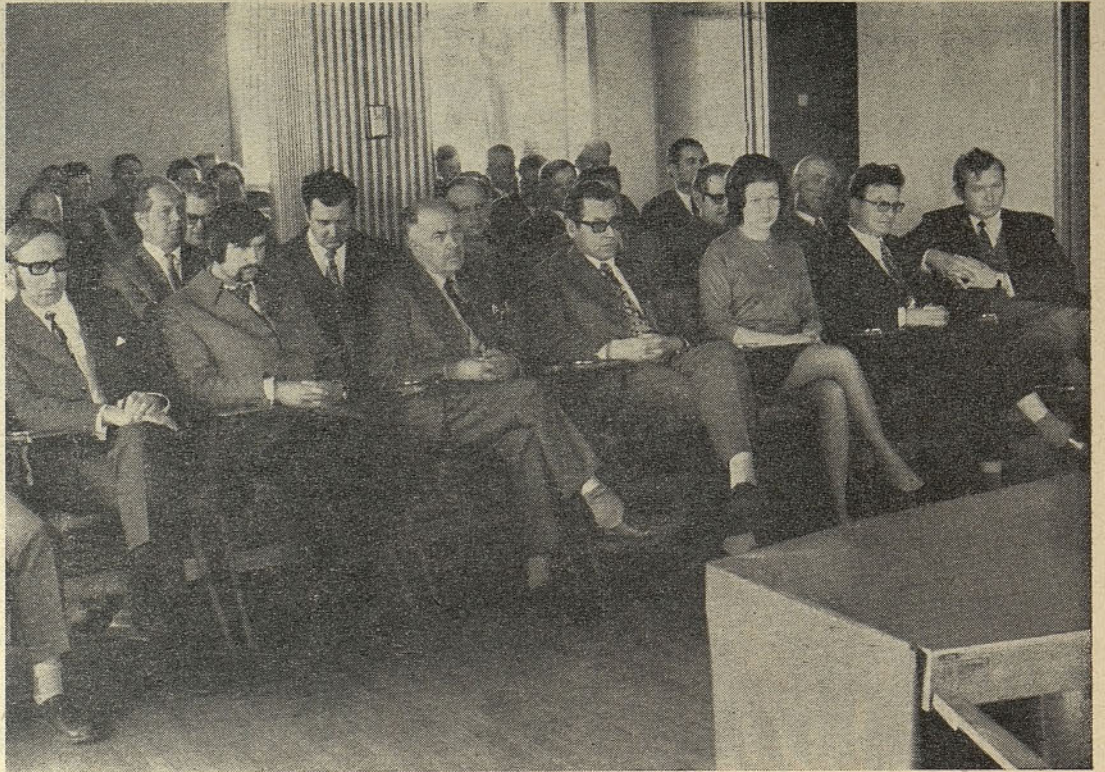
Te proslave se je udeležila tudi vrsta uglednih gostov: Franc Leskovšek-Luka, član federacije, Janez Vipotnik, predsednik republiške konference SZDL, predstavnik skupščine SRS, Centralnega komiteja, republiškega odbora Zveze združenj borcev, predstavnik JLA, republiškega sveta Zveze sindikatov, Zveze mladine Slovenije, poslanci republiške in zvezne skupščine, medobčinskega sveta podravske občine, predsednik in predstavniki Skupščine občine Ptuj ter družbeno-političnih in delovnih organizacij ptujske občine, predstavniki aluminijske industrije iz Šibenika in Slovenske Bistrice.

Delavski svet našega podjetja je bil namreč pokrovitelj te proslave.

Miha Marinko, član sveta federacije in dolgoletni ožji sodelavec velikega revolucionarja in graditelja socialistične Jugoslavije — Borisa Kidriča, je na proslavi obudil spomine nanj.

Proslava je bila povezana tudi z bogatim kulturnim programom, v katerem so sodelovali: godba na pihala iz Kidričevega, mladinski pevski zbor Osnovne šole Kidričevo, moški pevski zbor DPD »Svoboda« Kidričevo in člani Ptujškega gledališča.

K. -n.

S slavnostne seje delavskega sveta TGA

GOVOR PREDSEDNIKA DS TGA KIDRIČEVO — IVANA BERASA — NA SLAVNOSTNI SEJI:

V spomin gospodarstveniku Borisu Kidriču

Boris Kidrič je bil rojen 10. aprila 1912. leta na Dunaju kot edini sin uglednega slovenskega slavista in prešernoslovca — Franceta Kidriča.

Že kot gimnazijec in dijak

poljanske gimnazije v Ljubljani se je odlikoval z nadpovprečno razgledanostjo in vsestranskim zanimanjem za filozofske probleme, saj je že takrat obvladal vrsto poglavit-

nih del znanstvenega socializma.

V mariborski kaznilnici, kjer je od jeseni leta 1929 prestajal leto dni zapora zaradi komunistične dejavnosti, je med

tem časom izpopolnjeval svoje znanje o družbeni problematiki; pridobljeno znanje je po vrnitvi iz zaporov takoj spet posvetil nadaljnemu razvijanju revolucionarnega delavskega gibanja na Slovenskem. V tem pogledu sodi Boris Kidrič nedvomno med tiste, ki so tedaj z načelnim idejnim bojem ustvarili pogoje za združitev vseh tistih naprednih protimperialističnih sil med Slovenci, ki jim je zares šlo za svobodo in enakopravnost slovenskega naroda.

Po povratku iz večletne emigracije, zlasti v zadnjih dveh letih pred osvobodilno vojno, se je pojavljal s tehtnimi članki o združevanju vse napredne slovenske inteligence med sotrudniki nove slovenske revije — »Sodobnost«. Poleg svojega trajnega teoretičnega pomena naj bi ti članki dosegli priložnostno usmeritev v ugodnih letih druge svetovne vojne.

Vse svoje sposobnosti in znanje je Boris Kidrič uveljavljal z neizmerno energijo v letih osvobodilne vojne; njegovo ime je postalo neločljivo povezano z borbo slovenskega naroda proti fašističnim okupatorjem. Kot prvi predsednik vlade v osvobojeni Sloveniji je po nepopolnem letu prevzel najodgovornejše mesto v vodstvu občejugoslovanskega gospodarstva.

S tem se pričinja obdobje njegovega življenja, ko moramo o njem govoriti kot organizatorju našega povojnega gospodarstva, kot znanstvenem delavcu, ki je na temelju svojega obsežnega teoretičnega znanja in svojih praktičnih izkušenj pričel uspešno utemeljevati in razvijati našo sodobno ekonomsko vedo, in končno kot človeku, ki je s svojo pobudo in vsestransko pomočjo prispeval k ustanovitvi cele vrste znanstvenih ustanov, ki so bile zelo pomembne za nadaljnji razvoj našega socialističnega gospodarstva. V vsem Kidričevem delu zadnjega razdobja se kaže široka znanstvena zasno-

(Nadaljevanje na 4. strani)

Kidričevo se je oddolžilo spominu na Borisa Kidriča

Ob vrsti prireditev, od 3. aprila do vključno 8. aprila 1972 — kulturnih in športnih — je bila v soboto, 8. aprila v dvorani TGA Kidričevo osrednja proslava ob 60. obletnici rojstva revolucionarja, borca za svobodo in prvega predsednika slovenske vlade — Borisa Kidriča, po katerem nosijo ime: tovarna glinice in aluminija, osnovna šola, naselje in vrsta drugih organizacij.

Vse prireditve in zaključna proslava je bila pod geslom: »JUNAKOM BORBE NAJ SLEDE JUNAKI DELA«, pod tem geslom je bil objavljen govor Borisa Kidriča v »Slovenskem poročevalcu« — maja 1945.

8. aprila ob 19. uri je v dvorani TGA zadonela INTERNACIONALA, katero so izvajali pevski zbori osnovne šole in »Svobode« ter godba na pihala TGA »Boris Kidrič« Kidričevo.

V pozdravnem nagovoru je predsednik Krajevne skupnosti pozdravil številne in visoke goste: Miha MARINKA, člana sveta federacije, Janeza VIPOJNIKA, predsednika Republiške konference SZDL, Franca LESKOVŠKA-LUKO, člana sveta federacije, Franja REBERNAKA, predsednika Skupščine občine Ptuj, Tone BOLETA, predsednika gospodarskega zbora Skupščine Socialistične republike Slovenije, Albina ŠTOKA, polkovnika — komandanta vojne pošete Ptuj, Alojza BRIŠKIJA, člana centralnega komiteja ZKS, Toneta KROPUŠKA, predsednika republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije, Jožeta GLOBACNIKA, podpredsednika republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije, Franca KRESETA-ČOBANA, podpredsednika republiškega odbora Zveze združenj borcev NOV Slovenije, Viktorja STOPARJA, člana predsedstva republiškega odbora ZB, JURKOVIČEVO, predstavnicu konference za družbeno aktivnost žena, Roberta BOBANCA, člana predsedstva Republiške konference ZMS, Viktorja AVBLJA, Vladota BEZNIKA, podpredsednika Republiške konference SZDL, Franca KI-

MOVCA, člana predsedstva republiške konference SZDL, Lojzko STROŠNIKOVO, poslanko skupščine SRS, predstavnike medobčinskega sveta in družbeno-političnih organizacij podravske občine, predstavnike družbeno-političnih organizacij občine Ptuj, predstavnike delovnega kolektiva Tvornice lakih metala »Boris Kidrič« iz Šibenika, predstavnike Tovarne »Impol« iz Slovenske Bistrice, predstavnike delovnih organizacij občine Ptuj, predstavnike krajevnih skupnosti iz občine Ptuj in

občane Krajevne skupnosti Kidričevo.

Naša tovarna in naš kraj sta nastala in se razvijala v povojnih letih in sta prav zato del prizadevanj, del ustvarjalnega dela naših revolucionarjev, med katerimi so mnogi žrtvovali svoja življenja za našo sedanost. Zato je prav, da še tudi danes sledimo veliki misli:

»JUNAKOM BORBE NAJ
»SLEDE JUNAKI DELA!«

Proslava je bila naš prispevek k skupnim naporom, da bi ohranili enkratna dela, ka-

Častni gostje na proslavi: Kidričev najožji sobojevnik in sodelavec Franc Leskovšek - Luka; Franjo Rebernak, predsednik Skupščine občine Ptuj; Tone Bole, predsednik Gospodarskega zbora Skupščine SR Slovenije; Ivan Beras, predsednik DS TGA Kidričevo.

Spomini na revolucionarja

(Nadaljevanje s 1. strani)

se približa delavcu, da se enači s proletarcem.

Ta vtis mi je ostal v vseh naslednjih dvajsetih letih, ko smo delali skupaj.

Posebno živo se je vpisal v zgodovino naše prelomne dobe s svojim deležem pri oblikovanju Osvobodilne fronte leta 1940—1941. V največji meri je njegova zasluga, da je OF umela pritegniti v osvobodilno borbo prav vse, kar je bilo patriotičnega v slovenskem narodu v tistem najbolj kritičnem trenutku njegove usode. Za dejstvo, ki ga je sam zapisal: »Osvobodilna fronta je postala pravcata država v državi — ko se je okupator v Ljubljani znašel kakor v oblegani trdnjavi«, gre največ zaslug prav njemu.

Njegova velika zasluga je, da je Kardeljeva zamisel v kratkem času postala meso in kri. Vse velike odločitve skozi štiriletno borbo so povezane z njegovim imenom. Prav tako tudi vsi začetki obnove po osvoboditvi. Zato je bilo razumljivo, da so ga njegove energije in sposobnosti pripeljale k še bolj odgovornim nalogam. Z enako zagnanostjo in ustvarjalnostjo se je posvetil gospodarskim problemom Jugoslavije. Poleg tega je še vedno našel čas, da je tankovestno spremljal razplet dogajanj v Sloveniji. Njegova posebna odlika je bila, da njegovi pogledi na družbenopolitično življenje nikdar niso bili enostranski. Ob težavnih gospodarskih nalogah v federaciji je še vedno našel čas za sodelovanje v zadevah čiste kulture in je tudi na tem področju pokazal globoko poznavanje stvari, pa naj je šlo za organizacijo visokega šolstva ali za njegove poglede na kulturno-umetniške stvaritve. Kulturni delavci so zelo radi prihajali k njemu na pogovore.

Imel sem pogostokrat priložnost sodelovati v razpravah o našem razvoju, ko so se v vodilnem telesu izražali najrazličnejši pogledi in obravnavanje pri posameznih vprašanjih. Tu sem videl skladnost razmišljanja Kardelja in Kidriča, ki sta s svojimi teoretičnimi in praktičnimi analizami odločilno prispevala k uravnavanju razlik pri iskanju poti za premostitev raznih težav, ki so izhajale iz same narave mnogonacionalne jugoslovanske skupnosti. Boris je s svojim globokim spoznavanjem družbeno-ekonomskih zakonitosti razvoja užival velik ugled v takratnem kolektivnem vodstvu; zlasti si je pridobil zaupanje tovariša Tita, ki je s svojo nesporno avtoriteto pomagal premagati marsikakršne težave. Posebno se je to pokazalo ob zapletih s

sovjetskimi instruktorji pred letom 1948 in po odkritem napadu Informbiroja.

To je bil čas, ko je socialistična Jugoslavija preživljala izredno težke trenutke. Potrebno je bilo izpeljati naše gospodarstvo iz zagate, v kateri se je znašlo zaradi nenadne in popolne gospodarske blokade z Vzhoda in se preusmeriti na druga tržišča: na gospodarsko menjavo z Zahodom. Ta je s svoje strani zaradi politične in kapitalistične špekulacije prav tako postavljala izredno težke pogoje. Zahod je računal, da nas bo zaradi naše osamljenosti spravil na kolena in da se bomo odrekli socialističnemu družbenemu sistemu in neodvisnosti. Trajalo je razmeroma le malo časa, ko sta Stalin in Zahod morala spoznati, da se njihuni računi ne bodo uresničili. Brez trohice pretiravanja lahko trdim, da je Kidrič k tej naši zmagi prispeval pomemben delež.

V ta čas spadajo tudi taki ukrepi, katere nekateri med nami še danes skušajo obravnavati kot naše napake. Toda tem, ob tej svečani priložnosti, lahko brez zadržka odgovorim: »Ti ukrepi so bili cena za ohranitev naše neodvisnosti in socialističnega sistema. To nam lahko očitajo le tisti, ki so bili takrat na liberalističnih ali stalinskih pozicijah in so to brzkone še danes. To govore tisti, ki so bili takrat poraženi. Ni šlo za napake, marveč za nujnečasne ukrepe, da smo se lahko obdržali; in dejstvo je, da so ti ostri ukrepi trajali le malo časa.

Ko razmišljamo o tem, kako smo premagali te težke čase in kako smo se usmerili k odločni demokratizaciji našega socialističnega sistema, moramo govoriti o zadnjih letih življenja in dela Borisa Kidriča. O tem pričajo njegova pomembna dela.

Bil je eden od glavnih borcev proti državnemu birokratizmu, proti sloju, ki se je odtujil delavskemu razredu.

Častni gostje na proslavi

Kritično in samokritično je spoznaval težnje v gospodarskem aparatu, katerega je sam vodil. Primerjava s sovjetskim državnim socializmom mu je utrdila prepričanje, da ta sam kot tak samodejno vodi v odtujenost tega sloja od družbe, katero si hoče podvreči. Zato je bil odločen pobornik za spremembe družbenega sistema. Stvarni marksistični družbeni analitik, kakršen je bil, je Kidrič zelo jasno pokazal zaupanje v delavski razred, v njegovo sposobnost, da se sam upravlja, ne pa da bi ostal poslušen vsemoči birokratske kaste.

Zato je zelo prepričano in prepričljivo sodeloval pri prvem zakonu o delavskih svetih.

Njegovi govori in pisane razprave iz zadnjih let so pomemben spomenik njegove jasne orientacije. Zlasti je pomemben njegov zadnji javni govor na šestem kongresu Komunistične partije Jugoslavije oziroma Zveze komunistov Jugoslavije. V njem je sintetiziral izkušnje lastnega dela v njegovem zadnjem letu. Zarisal je vizijo bodočega razvoja delavskega samoupravljanja.

Teško si je zamisliti moralno moč in energijo Borisa Kidriča, ki je do zadnjih dni spremljal gospodarska poročila in predloge. Zadnje tedne je lahko samo še čital in govoril, ker mu je sluh že popolnoma odpovedal.

Pretresljivo je bilo za nas

srečanje ob obisku Tita v bolnišnici, ko mu je prišel čestitat za enainštirideseti rojstni dan in je to lahko pokazal samo s prsti in vsiljenim smejočim se obrazom.

Opisal sem vam nekaj drobcev svojih spominov na Kidriča. Z obsežnimi deli si je Kidrič sam postavil imponanten spomenik.

Vaš delovni kolektiv je v preteklih letih s svojim ustvarjanjem ponosno nosil Kidričevo ime.

Prepričan sem, da bo tako tudi v bodoče,« je strnil svoje misli in spomine na revolucionarja Borisa Kidriča njegov ožji sodelavec — Miha Marinko — na proslavi v Kidričevem.

Obiskali so nas Kitajci

V začetku aprila sta nas v okviru spoznavanja gospodarstva Slovenije obiskala LI TUNG SHENG, trgovinski ataše v ambasadi Kitajske v Beogradu, in VANG HAU JI, predstavnik korporacije za kovine in minerale za Kitajsko.

To kitajsko delegacijo so spremljali: Ivo Kusturin, dipl. oec., tajnik sekcije za prekomorske dežele pri Gospodarski zbornici SR Slovenije, Stane Vesel, direktor »Progres« Beograd in še ena predstavnica te delovne organizacije.

V našem podjetju so delegacijo sprejeli: Milan Krajnik,

dipl. oec., generalni direktor, Franjo Gnilšek, dipl. ing., pomočnik generalnega direktorja za tehnične službe, Stane Tonejc, dipl. ing., pomočnik za skupne službe in Branko Mlinarič, komercialni direktor.

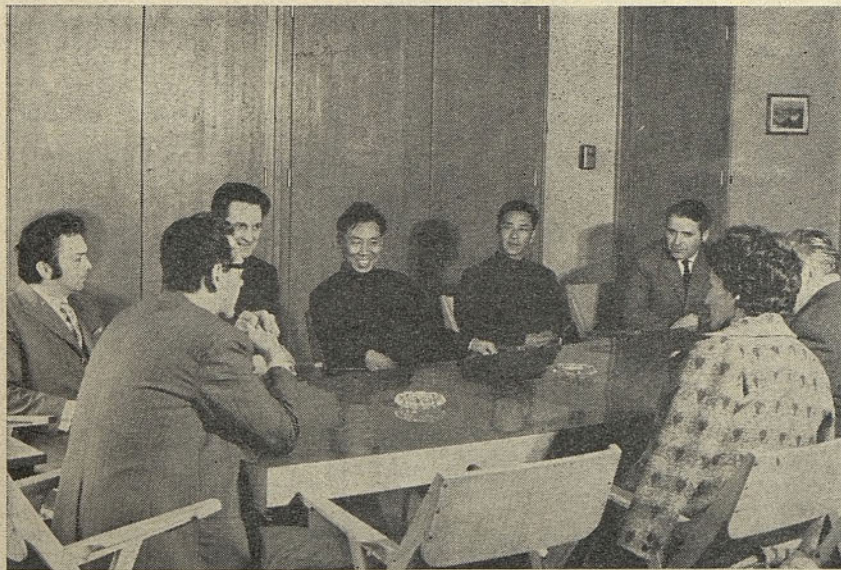
Predstavniki našega podjetja so kitajsko delegacijo seznanili z našo proizvodnjo. Vsi skupaj so si nato ogledali obrate našega podjetja. Kitajska predstavnik sta povedala, da je Kitajska velik uvoznik aluminija, vendar nista bila pooblaščenca za sklepanje kakršnihkoli konkretnih pogodb.

Obisk je kljub temu pomemben, saj bo tako kitajsko gospodarsko predstavništvo bolj informirano o tem, s kakšno proizvodnjo se ukvarjamo in kaj jim lahko nudimo.

Naše podjetje je že prodalo 2.000 ton aluminija Kitajcem.

Ob vse ugodnejši gospodarski izmenjavi s Kitajsko je vsekakor pomembno, da jih dodobra seznanimo z našim asortimanom izdelkov.

K. -n.

Kitajska delegacija na razgovoru — pri generalnem direktorju.

Dosledno izvajanje programa OO ZKS v podjetju — zahteva vseh nosilcev naprednih dejanj

Vsaka organizacija si ob preteku mandata njegovega vodstva na delovnih ali volilnih konferencah pripravi tudi osnutek delovnega programa za bodoče obdobje, v katerem bi naj med drugim tudi obravnavala določene zadeve, ki so bile poprej hote ali ne hote izpuščene.

Tudi naša organizacija ZK v podjetju si je pripravila določen osnutek delovnega programa; tega je obravnavalo članstvo na enem od zadnjih sestankov.

Mnenja smo, da je povsem v redu in prav, če o tem delovnem programu seznanimo širok krog naših proizvajalcev, katere brez dvoma tudi zanima, kaj, kako in kje se organizacija namerava lotiti reševanja določenih problemov. Tako lahko tudi zasledujejo izvajanje programa, ki bi naj bil zares takšen, da bi enkrat le lahko spravili mrtvilo z dnevnega reda, kajti že zadnji dogodki so jasno pokazali, da bo potrebno več budnosti in več odgovornosti vseh članov organizacije ZK. Žal je še vedno precej takih, katerim menda ni preveč v interesu, da bi pomagali vodstvu pri reševanju določenih problemov, ki se pojavljajo znotraj delovne skupnosti. Delovni program, ki je sestavljen na osnovi razprave in zapisnika volivne konference, obsega dvanajst točk, katere si bomo poglobljevali in se z njimi seznanili.

Uvodoma je poudarjeno, da bo OO ZK v TGA posvetila vso pozornost in skrb, da bo njeno delovanje čim bolj učinkovito in da bo vzbudilo večje zanimanje med člani ZK.

Osnovna organizacija ZK TGA oblikuje politično delo, stališča do raznih nalog in problemov, hkrati jih pravčasno posreduje samoupravnim organom, vodstvu podjetja in ostalim družbeno-političnim organizacijam. Zaradi tega je potrebno pripravljati razgovore in posvete s komunisti o sklepih in predlogih, katere sprejemajo v samoupravnih organih, družbeno-

političnih organizacijah in drugod. Pri tem zavzemajo še posebno mesto dogodki v kolektivu TGA; potrebno je pravčasno poročanje in obveščanje o vseh problemih kolektiva — o proizvodnih uspehih, o finančnem poslovanju, materialni delitvi sredstev za razne namene, o delu samoupravnih organov, o osnutku samoupravnih aktov, spremembah statuta, spremembah pravilnikov in poslovnikov, sistematizaciji, pravilniku o osebnih dohodkih itd.

Za tako obveščanje in stike

reševanje raznih problemov in nalog — skupno s sindikalno organizacijo, ZMS in ZB.

Politično delovanje ZK v delovnih enotah mora zagotavljati še večji vpliv delovnega človeka in vseh samoupravnih organov v kolektivu v tem smislu, da se bo krog delavcev, ki sodelujejo pri neposrednem odločanju, nenehno širil. Člani ZK, ki so člani DS, odborov in komisij, morajo imeti čut odgovornosti do svojih volivcev in biti stalno povezani z njimi, jih pravčasno obveščati o sprejetih sklepih

ničnega napredka kolektiva; vse to terja višjo raven izobrazbe in strokovnega znanja, zato je potrebno posvetiti vso odgovornost in skrb kadrovske politike podjetja.

Stremeti moramo za tem, da se bo struktura zaposlenih hitreje spreminjala, pri tem pa moramo razbremeniti odgovornosti novozaposlene kadre, ki so že v proizvodnji, da bi jim tako omogočili napredovanje in pravilno razmeščanje na razna odgovorna delovna mesta. Sistem izobraževanja bomo morali še bolj razvijati in dopolnjevati, da bo postal širok interesni pobudnik vseh zaposlenih za dopolnilno izobraževanje, kar pa mora imeti določeni vpliv tudi na materialni interes vsakega člana kolektiva.

V sedmi točki delovnega programa je dan poudarek proizvodnji in finančnemu poslovanju. Da bo dosežen večji uspeh v proizvodnji in finančnem poslovanju, je nujno potrebno posvetiti vso pozornost nadaljnji perspektivi podjetja. Potrebno je, da bi čimprej sestavili in sprejeli dolgoročne plane proizvodnje in zakoličili nadaljnji perspektivni razvoj, v katerem bo jasno določeno, kakšne ukrepe je treba uresničiti za razvoj proizvodnje in tehnične izboljšave; kako se bo naše podjetje tudi v bodoče vključevalo v gospodarsko-družbeno reformo, kakšna je perspektiva proizvodnje aluminija in s tem povezano finančno — materialno poslovanje, pa položaj zaposlenih. Glede na to, je treba spremljati uresničitev zahtev, poslaničnemu vodstvu podjetja, da bi seznanili vso organizacijo in kolektiv o perspektivi proizvodnje, poslovni politiki in določenih ukrepih, katere mora podjetje uveljaviti v zvezi s stabilizacijskimi ukrepi. V kolektivu je potrebno vzbuditi večji materialni interes na osnovi delitve dohodka po delu in povečanja delovne produk-

tivnosti. Zavzemati se je treba za boljše organizacijo dela, varčevanje, racionalizacijo in tehnične izboljšave. Organizacija ZK in komite morata pokazati največjo odgovornost in politično aktivnost v zvezi z imenovanjem kandidatov na vodilna delovna mesta, v samoupravne organe in družbeno-politične organizacije v delovni skupnosti.

V desetem členu je poudarjeno, da našo organizacijo (ZK) prepočasni pomlajujemo, zato si bomo prizadevali, da bi pomladili naše vrste z novimi člani ZK. Prav tako se bomo trudili, da bi očistili naše vrste od tistih komunistov, ki so komunisti le na papirju. Tematiko za ideološko vzgojo članov bomo izbirali po prejšnjem posvetu s člani ZK.

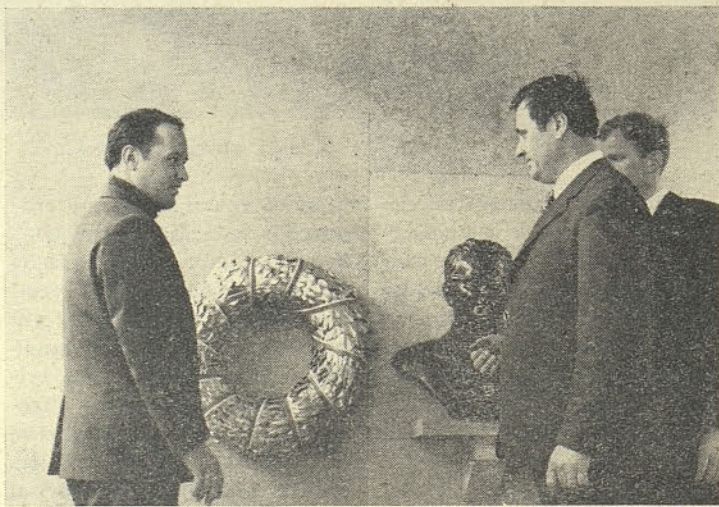
Nadalje moramo krepiti sistem splošnega ljudskega odpora, saj vemo, da je Jugoslavija znana v svetu po svoji borbi za miroljubno sožitje, prijateljstvo med narodi in za mir v svetu.

V zadnjem členu pa je poudarjeno, da so funkcionarji ZK člani komiteja ZK v TGA in vsi člani organizacije ZK, ki sodelujejo (prisostvujejo) sejam delavskega sveta, delovne enote ali v okviru kolektivnih izvršilnih organov pri DS in v DS, odgovorni za svoje delo vsej organizaciji ZK v TGA Kidričevo.

To je torej delovni program, katerega pa še lahko spreminimo ali mu še kaj dodamo glede na trenutno stanje in potrebe pri reševanju problemov v organizaciji, kot tudi izven nje.

Prav tako pa bodo člani kolektiva opazili, da so v delovnem programu zelo konkretne in dobre stvari, ki pa, žal, že v samem začetku niso stekle povsem po programu. Temu pa bo treba nameniti več mesta in sprejeti naše več odgovornosti.

(Nadaljevanje na zadnji strani)

Pred doprni kip Borisa Kidriča so položili spominski venec našega kolektiva.

s članstvom Zveze komunistov so dolžni skrbeti vsi izvoljeni komunisti, člani DS in člani kolektivnih izvršilnih organov, ki delujejo v DS in DE.

Pri tem pa morajo vodstvo podjetja in vodstva delovnih enot vsej organizaciji ZK bolj aktivno pomagati pri njenem delovanju. Nadalje je poudarjeno: da se bo lahko delovni človek uspešno vključeval v proces samoupravljanja, proizvodnjo, materialno delitev in aktivno politično delo, je potrebno, da ZK kot organizacija skrbi za družbeno-politično vzgojo in izobraževanje svojih članov. V ta namen bomo organizirali razna vzgojno-politična predavanja in seminarje, izmenjavo izkušenj z organizacijami ZK izven podjetja. Tesno bo sodelovanje in

in predlogih — na raznih sejah in posvetih, da bodo tako lahko dejansko zastopali interese širše družbene skupnosti. Vse kršitelje samoupravne zakonodaje v podjetju je potrebno poklicati na odgovornost, njihovo početje objektivno oceniti in uveljaviti proti njim ustrezne sankcije.

Peta točka delovnega programa pravi, da so vsi člani novoizvoljenega komiteja dolžni, da neposredno sodelujejo v vseh kolektivnih in izvršilnih organih. Prav tako so zadolženi za podobno nalogo vsi novoizvoljeni člani izvršilnih organov, ki so člani ZK. Nadalje je bilo govora o potrebi po hitrejšem razvoju in napredku proizvodnje, samoupravnih odnosov, kulturne ravni delavcev, gospodarskega in teh-

V spomin gospodarstveniku Borisu Kidriču

(Nadaljevanje z 2. strani)

va in perspektiva. Ves Kidričev sistem načrtovanja v gospodarstvu je bil na znanstveni podlagi zasnovan program boja za uresničenje nalog pri graditvi socializma in socialističnih družbenih odnosov, za tehnični in kulturni napredek, za enotno socialistično načrtno gospodarstvo, za okrepitev enotnosti jugoslovanskih narodov in za razvijanje zavesti in iniciative pri naših delovnih ljudeh. Pri vseh ukrepih je Kidriča vodilo spoznanje, da je socializem mogoče le na temelju visoko razvitih proizvodnih sil, na temelju napredne tehnike in napredujoče kulturne ravni delovnega človeka.

Po letu 1948 je z vso načelnostjo zasnoval tiste zgodovinske posege v ves sistem našega gospodarstva, ki so pomenili odločilno zavrnitev birokratizma kot največje nevarnosti v prehodnem razdobju. Zasnoval je teorijo socialističnega načrtovanja v gospodarstvu kot načrtovanja glavnih proporcev

in ključnih nalog in s temi izsledki je utemeljeval našo ekonomsko politiko — ji takorekoč določil teoretično podlago. Svoje izsledke in spoznanja, na katerih je utemeljeval upravičenost posameznih gospodarskih ukrepov, je razvijal v vrsti svojih govorov, člankov in razprav.

Težka bolezen mu je onemogočila, da bi bil povsem uresničil vse ideje o ekonomski prehodnega obdobja, razprava o vprašanih novega gospodarskega sistema je ostala nedokončana.

Njegova življenjska doba je bila sicer kratka, toda njegovo delo in ustvarjanje je ogromnega pomena ne le za slovensko, temveč tudi za občejugoslovansko gospodarstvo.

Ime Borisa Kidriča bo vedno ostalo povezano ne le z mnogimi velikimi znanstvenimi ustanovami, temveč tudi z giganti naše povojne socialistične industrije, čigar ime nosi tudi naša tovarna — Tovarna glinice in aluminija »Boris Kidrič«.

Te ustanove in podjetja so nam v čast in ponos in le skromna zahvala revolucionarnemu borecu, znanstveniku in gospodarstveniku — Borisu Kidriču, ko se ob 60. obletnici njegovega rojstva s hvaležnostjo spominjamo njegovih zaslug, saj je znal ceniti delo slehernega proizvajalca in ga postaviti na mesto, ki mu pripada; s tem mu je izkazal tudi popolno zaupanje.

Kot ministru za industrijo pri zvezni vladi in predsedniku Gospodarskega sveta vlade FLRJ mu gre velika zasluga, da je ob pobočjih nerazvitega haloškega sveta zrastel gigant bele kovine, ki je dal tej pokrajini življenjski utrip industrijske srednje razvitega območja.

Na Borisa Kidriča se ne bomo spominjali le z imenom, katerega nosi po njem naša tovarna, ampak tudi s strokovnim delom in z uresničevanjem takih samoupravnih odnosov, ki bodo omogočili razširitev našega aluminjskega giganta.

Tako bomo še bolj osvetlili ime Borisa Kidriča.

1941 OF 1972

Tudi letos se za hip ustavimo ob zgodovinskem mejniku slovenskega naroda — 27. aprilu, rojstnem dnevu Osvobodilne fronte; ta je bila ob usodnem začetku našega velikega osvobodilnega boja edino množično zasnovano in vitalno gibanje, ki je uspelo popeljati v boj proti okupatorju — že leta 1941 — vse resnične rodoljube, vse zdrave in slovenskemu narodu resnično predane in zveste sinove in hčere — različnih strankarskih pripadnosti in svetovnih nazorov.

Osnovna platforma OF in v njej združenih naprednih sil je tedaj bila: enoten boj za življenje in smrt — proti združenim okupatorjem, ki so hoteli slovenski narod najprej razdružiti in kasneje izbrisati iz svetovne družine narodov.

OF je v začetku in v času narodno-osvobodilnega boja slovenskega naroda bila specifična politična in borbena organizacija — celo v evropskem merilu. S svojo OF in oboroženo partizansko borbo si je slovenski narod izbojeval doslej največjo zgodovinsko pridobitev: resnično narodno in socialno svobodo, svojo samoupravno družbo in državnost.

V pogojih povojne socialistične graditve je OF postopoma prerasla v našo najbolj množično družbeno-politično organizacijo SZDL — ki v novih razmerah utrjevanja naše samoupravne družbe nadaljuje nad vse slavno tradicijo svoje borbene in edinstvene predhodnice.

Naša aktivnost pod okriljem SZDL bo največja oddolžitev OF in njenim zgodovinskim zaslugam v najtežjem obdobju slovenskega naroda. Zato je 27. april — rojstni dan OF — resnični praznik vseh, ki v pogojih socialistične graditve nadaljujejo svetle tradicije OF, njenih tvorcev in aktivistov.

-arko

Bistveno: okrepiti vpliv delavskega razreda

Več kot 400 delegatov in gostov iz vse Jugoslavije se je zbralo 21. in 22. marca na II. konferenci Zveze sindikatov Jugoslavije v veliki dvorani Zvezne skupščine v Beogradu. Tema, o kateri so razpravljali, je bila zelo aktualna: SINDIKATI V SAMOUPRAVNEM DRUŽBENO-POLITIČNEM IN EKONOMSKEM SISTEMU.

Ob pričetku konference je bilo prebrano pozdravno pismo predsednika TITA, ki se konference ni mogel udeležiti. Nekaj misli iz pisma: v socialističnem samoupravljanju delavci potrebujejo moderen demokratski in nenehno dejaven sindikat. In prav je, da se ZSJ vse bolj zavzema za uredničenje osnovnih nalog v zvezi z vlogo in položajem delavskega razreda, zlasti tistih, ki so bile soglasno sprejete na II. kongresu samoupravljalcev... Vaša prizadevanja v boju proti neupravičenim socialnim razlikam, za zagotovitev večjega števila zaposlenih, za stabilnost življenjskih stroškov in varnost delavcev, da pravočasno sprejemajo zaslužene osebne dohodke, morajo podpreti vsi dejavniki naše družbe...

Referat na II. kongresu ZSJ v zvezi z nakazano temo je podal tov. Milan Vukasović.

V obsežnem referatu je bilo nakazano:

Sindikati so nekajkrat ugotavljali razkorak med povečanimi proizvodnimi silami družbe in med dejanskim ekonomskim in družbenim položajem delavskega razreda kot celote, zlasti njegovih posameznih delov. Na II. kongresu samoupravljalcev je bilo tudi vsestransko argumentirano.

Kmalu bo minilo leto od tega pomembnega zasedanja, ki je nakazalo perspektivo in utrdilo zaupanje delavskega razreda v bodočnost. Ocene, stališča in sklepi, zasnovani na razpravi delavcev na kongresu, pa so še vedno realni, družbeno-ekonomsko in politično aktualni. In kljub temu, da ti problemi še naprej tarajo večji del delavskega razreda, pa probleme in težave, katere smo tedaj nakazali, le počasi rešujemo in celo omalovažujemo. Kongres samoupravljalcev je pripravljala takorekoč vsa družba, vse njene družbeno-politične organizacije in predstavniška telesa — ni pa bilo nato organizirane aktivnosti pri uresničevanju sklepov kongresa.

Znano je, da dosedanje rešitve v gospodarskem sistemu in številni instrumenti ekonomske politike niso dali zadovoljivih rezultatov zastran krepitve ekonomskega in družbenega položaja delavcev. Ekonomska moč je bila v večjem obsegu prenesena z državnih organov le na banke in druge centre odtujene finančne moči. V sindikatih smo takšen proces ocenili kot razvrednotenje družbenih in ekonomskih načel reforme, kot blokiranje razvoja samoupravljanja, kot odtujevanje dohodka in obstojanje mnogih privilegijev.

Sindikati se bodo določno angažirali, da bi dosegli večje sodelovanje neposrednih proizvajalcev v vseh političnih organih in institucijah, zlasti še v institucijah družbeno-političnih skupnosti. Da z dosedanjimi razmerami na tem področju ne moremo biti zadovoljni, dokazujejo podatki o upadanju števila delavcev v vseh samoupravnih organih in predstavniških telesih — od delovne organizacije do federacije.

Tako je bilo, denimo leta 1960, v delavskih svetih 76,2%

delavcev, v 1970. letu pa se je njihovo število zmanjšalo na 67,76%. Še veliko bolj neugodne so razmere, če obravnava skupščine. V letu 1963 je bilo v občinskih skupščinah 15% odbornikov-delavcev, v letu 1970 pa jih je bilo komaj 13%, medtem ko je v republiških skupščinah v tem obdobju odstotek poslancev — delavcev — nazadoval od 7% na 1%. V zvezni skupščini se je v tem obdobju zmanjšal odstotek delavcev od 6% na 1%.

Naša konferenca bo odgovorila na nekatera od vprašanj, katere smo si zastavili, opredelili bomo stališča in smeri akcije pri reševanju teh vprašanj.

bank in družbeno-političnih skupnosti, denarna akumulacija industrijskih podjetij v skupni akumulaciji po 1965. letu je bistveno zmanjšana, etatična pooblastila pri razpolaganju viška dela so še velika. Sindikat je na vse te pojave večkrat opozarjal; na konferenci je konstatirano, da tudi zaključke II. kongresa samoupravljalcev ne realizirajo dovolj hitro in učinkovito.

V razpravi je sodelovalo več kot 50 delegatov. Stališče slovenskih sindikatov do problematike, katero je obravnavala konferenca, smo pojasnili: Igor Panikvar, Stjepan Šaubert, Rudi Bregar, Stane Uhan, Franc Kobentar, Vilko Kovač in Vik-

organizacijah združenega dela itd.

Ob koncu pa še sklepne — zaključne besede predsednika ZSJ, Dušana Petroviča — Šaneta.

Ta konferenca je potrdila — in to dokazujejo vse naše izkušnje — da moramo vlogo in funkcije sindikatov nenehno obravnavati s stališča razvoja samoupravljanja. Sindikati so postali pri nas sestavni del razvoja in uveljavljanja samoupravnega sistema. Če pa se sindikati ne bi borili za razvoj samoupravnih družbenih odnosov, potem bi lahko rekli, da se v bistvu tudi ne borijo za svoje osnovne razredne smotre in interese.

nalog pri nastajanju organizacij združenega dela in pri organizacijsko-političnem usposabljanju sindikatov, da v takšnih organizacijah najdejo svoje mesto. Mislim, da je to postalo najpomembnejše vprašanje. Rekel bi, da gre za razredno vprašanje, kajti, če neposredno samoupravljanje v tej temeljni celici združenega dela ne bo postalo realnost, če ne bo postalo stvarnost, v kateri delavec ustvarja, deli in odloča o dohodku, potem tudi ne bomo mogli priti do celovitega samoupravnega socializma.

Zdaj je čas, da energično delujemo na tem področju; to pa ni samo zadeva ljudi, ki delajo v bazi, temveč je to naloga celotne družbe, zadeva nas vseh.

Če tega ne bomo dosegli, po-

Pozdrav našemu krajevnemu prazniku — nastop združenega pevskega zbora na proslavi

Zdi pa se mi potrebno poudariti, da je za uspešnost bodoče akcije nujno potrebna organizirana, usklajena in načrtna akcija vseh subjektivnih sil družbe, zlasti ZK in sindikatov.

In ko govorimo o sindikatu, potem se moramo zavedati, da je potrebna polna mobilnost in angažiranje vseh njegovih sil — od osnovne organizacije do sveta Zveze sindikatov Jugoslavije —, saj v samoupravni družbi ne morejo obstajati centri, ki bi bili pristojni za vse rešitve. S tega stališča pomeni naša konferenca tudi uvod v priprave na VII. kongres Zveze sindikatov Jugoslavije.

Na konferenci je bilo izrečeno, da je v 20-ih letih samoupravnega razvoja bilo zelo mnogo doseženega, vendar je družbenoekonomski položaj delavskega razreda še neustrezen; delovne organizacije sodelujejo v družbenem proizvodu z 68%, okoli dve tretjini industrijskih investicij financiramo še s sredstvi

tor Markovič, pismeni razpravi pa sta oddala Jože Globočnik in Janez Tršar. Delegat iz Sarajeva Alija Latič je pojasnil obravnavo amandmajev s pravne strani, osebno pa sem obrazložil njihovo uveljavljanje — v razpravi o problemih, ki so v zvezi s tem v delovnih organizacijah.

Če iz bogate diskusije na konferenci izdvojim nekatere zahteve delegatov, potem je vsekakor ena od njih, da bi vsem delavcem, ki so zaslužili osebni dohodek, zagarantirali redno izplačilo. Neobhodno potrebno je omogočiti delavcem enake pogoje za »start v življenjek«, zmanjšati socialne razlike, ki niso rezultat dela, celotno politiko stanovanjske izgradnje je potrebno podrediti osnovnemu cilju — da stanovanja dobijo delavci, da uresničevanje ustavnih amandmajev — XXI, XXII, in XXIII — zadeva na odpore, da so delavci zelo zaskrbljeni zaradi nelikvidnosti delovnih organizacij, da je treba dati večje kompetence sindikatom v or-

Mislim, da so nevzdržne dileme o tem, ali so delavcem potrebni sindikati, ko je samoupravljanje razvito. Trdimo lahko nasprotno, da se namreč samoupravljanje ne more razvijati brez večjega angažiranja sindikatov kot množične organizacije delavskega razreda.

Pomen sindikatov ni samo v tem, da združujejo in organizirajo delavski razred pri reševanju vsakodnevnih vprašanj, temveč je njihov pomen tudi v tem, da zastavljajo in rešujejo vsa tista vprašanja, katera danes ni mogoče uspešno reševati brez neposrednega sodelovanja sindikatov, v tem, da sindikati postajajo neodoljiva sila pri razvoju samoupravnih odnosov v delovni organizaciji in v družbi nasploh.

Očitno je, da moramo zdaj — kot je bilo to tukaj poudarjeno — pretehtati delo sindikatov v bazi, v temeljni organizaciji združenega dela. Mislim, da mora naša konferenca še posebej poudariti pomen

tem se bomo srečali še z večjimi problemi, težavami in nasprotovanji. Mislim, da se morajo tega zavedati vsi naši delavci, naš celotni delavski razred.

Na konferenci je bilo doslej veliko govora o nasprotovanju pri nastajanju temeljnih organizacij združenega dela, o nasprotovanju, da bi te organizacije imele pravico do razpolaganja z dohodkom, o nasprotovanju tehnokratskih sil in elementov, vseh tistih, katerih privilegije in protisamoupravne interese ogrožajo prav ti procesi. Lahko pa rečemo, da obstajajo tudi sile, ki bodo zlo mile ta odpor. To so delavci, to je delavski razred, ki se bori za svoje razredne interese, za osvoboditev dela, ki se bori proti odtujevanju dohodka in za svojo vodilno vlogo v družbi.

Mislim, da se mora sindikalna organizacija v bazi — in z njo vred mi vsi — boriti za nastanek takšne organizacije združenega dela. Hkrati pa bo (Nadaljevanje na 7. strani)

Kakšne so naše perspektive?

(Nadaljevanje in konec)

KJE JE SEDANJE MESTO JUGOSLAVIJE KOT PROIZVAJALKE ALUMINIJA IN NJEGOVIH IZDELKOV — V SVETOVNI PROIZVODNJI?

V svetovni proizvodnji boksita je bil delež Jugoslavije (1966) — 4,6%, v evropski proizvodnji (brez SEV) pa 32%.

V proizvodnji aluminija je prav obratno; jugoslovanski delež v svetovni proizvodnji je komaj 0,68%, v evropski pa 2,7%.

Za primerjavo si oglejmo, kakšno je to razmerje za Francijo:

— delež v svetovni proizvodnji boksita je 7,3%,

— delež v svetovni proizvodnji aluminija je 5,18%.

Samo ta podatek nam dovolj jasno kaže, kako zaostajamo v razvoju aluminijske industrije in raje izvažamo surovino, kot pa primarni aluminij ali aluminijeve izdelke.

PREDVIDEVANJA RAZVOJA JUGOSLOVANSKE ALUMINIJSKE INDUSTRIJE DO LETA 1975 SO V NASLEDNJEM:

Proizvajalec	Glinica	Aluminij
TGA	125.000 ton	60.000 ton
Titograd	200.000 ton	100.000 ton
Mostar	280.000 ton	80.000 ton
Šibenik	—	120.000 ton
SKUPAJ:	605.000 ton	360.000 ton
+ Vlasenica	600.000 ton	—
+ Obrovac	300.000 ton	—
SKUPAJ:	1.505.000 ton	

+ Izgradnja teh objektov se lahko zavleče.

TEŽAVE NA DOMAČEM TRŽIŠČU

Do letos je aluminijska industrija v Sloveniji zavzemala posebno mesto, saj je bila TGA Kidričevo domala edini proizvajalec primarnega aluminija v državi. Prav tako je bila v Sloveniji domala polovica predelovalne industrije. Ne glede na primat, katerega je imela dosedaj slovenska aluminijska industrija, predvsem TGA, se moramo ubadati s precejšnjimi težavami, ki so specifične za naše — jugoslovanske razmere:

— Domače cene so neurejene. Zaradi težav predelovalne industrije so cene primarnega aluminija in glinice plafonirane.

— Prenizka carinska stopnja za uvoženi aluminij — 3%, na zapadu do 10%; tudi ostale dajatve pri uvozu so pri nas le 10%, zunaj pa se gibljejo do 20%.

— Disparitetni tečaj za obračunski dolar (13,43 din) in večmesečno kreditiranje uvoza aluminija z vzhoda po NB, kar povzroča čezmeren uvoz.

— Že teh nekaj težav povzroča zmedo na jugoslovanskem trgu aluminija in nepotrebno velike zaloge proizvodov v TGA.

— Da je zmeda še večja, pa so, nasprotno, vse surovine, potrebne za domačo aluminijsko industrijo, obremenjene z velikimi carinskimi dajatvami. V taki situaciji je TGA v vse prej kot zavidanja vrednem položaju.

— jamo v razvoju aluminijske industrije in raje izvažamo surovino, kot pa primarni aluminij ali aluminijeve izdelke. Gledano iz celotnega jugoslovanskega stališča bi bilo nujno potrebno in gospodarno, da čimbolj razvijemo našo aluminijsko industrijo — od pridobivanja boksitov do predelovalne industrije. Načrti so veliki, še večje pa želje, ki nimajo vedno trdne osnove. Vendar je nekaj načrtov, ki so na trdnih temeljih in bodo v prihodnjih letih tudi uresničeni. Ti bodo uvrstili Jugoslavijo med dežele s srednje ali celo dobro razvito aluminijsko industrijo. Kje bo naše (Kidričevega) mesto takrat, bo precej odvisno od nas samih, če bomo znali prilagoditi naše spononosti novim možnostim.

Naše okoije — naše zdravje — naša kultura — to so komponente prizadevanja Kraje-ne skupnosti Kidričevo (več o tem na 8. strani)

Naštete ugodnosti pri izvozu boksita in uvozu primarnega aluminija na eni ter velike dajatve pri uvozu potrebnih surovin za proizvodnjo aluminija na drugi strani, plača domači potrošnik — bodisi proizvajalec ali predelovalec aluminija.

DEVALVACIJA IN TGA

Devalvacija domače valute je še zaostrila že tako težavne pogoje TGA.

Po 1970. letu se cene primarnega aluminija na domačem trgu niso nič spremenile, kljub dvakratni devalvaciji dinarja. Za nas je negativni efekt razvrednotenja dinarja ogromen, saj znaša kar 18 milijonov (1,8 milijarde starih dinarjev) in to sedaj pred kakršnimikoli korekturami (povečanjem) cen, ki bodo zanesljivo nastopile, ko bo prenehal veljati odlok o zamrznitvi cen.

KAJ PREDLAGAMO?

— Že sedanja situacija zahteva podražitev primarnega aluminija za 20% pri proizvajalcu (TGA) in temu primerno zvišanje cen pri predelovalcih. To je potrebno rešiti izven dovoljenega (predvidenega) 5% zvišanja cen v letošnjem letu. Podobno, kot smo to uredili za industrijo naftnih derivatov! Rešitev tega vprašanja je nujna in bo morala biti pred končnim rokom za sprostitev cen, saj proizvodnja ne more več pokriti proizvodnih stroškov.

— Za izvoz aluminija je nujno potrebno priznati 5% izvozno premijo, da bi se lahko naši izdelki enakovredno pojavili na tujih trgih, kjer tamkajšnje proizvajalce varujejo visoke carinske pregrade.

— Tudi režim uvoza aluminija iz Vzhodne Evrope bi morali spremeniti. NB uvoz

kreditira, domačega proizvajalca pa ne, disparitetni tečaj obračunskega dolarja.

— Urediti ali ustaliti je treba ceno električne energije; ta še vedno raste.

PREDVIDEVANJA TGA KIDRIČEVO V PRIHODNJE

Kot smo videli, nastaja v Jugoslaviji precejšnja baza aluminijske industrije, ki bo bistveno spremenila položaj TGA, kot do pred kratkim edinega pomembnega proizvajalca surovega aluminija in glinice v državi.

V tej novi situaciji moramo najti svoje pravo mesto za bodoči obstoj in razvoj. Zavedati se moramo, da je spodnja meja rentabilnosti poslovanja pri letni proizvodnji glinice 500.000 ton in aluminija 100.000 ton, a še to pri normalnih pogojih proizvodnje, kakršni prevladujejo v svetu.

V prvi fazi bi kazalo z razmeroma skromnimi finančnimi sredstvi modernizirati tehnološki proces v elektrolizi in tako povečati proizvodnjo surovega aluminija na 60.000 ton letno, kar bi bilo okrog 16% skupne jugoslovanske proizvodnje v letu 1975.

V drugi fazi do leta 1980 pa bo potrebno povečati zmogljivost elektrolize na 100.000 ton letno, kar se ujema s koncepti razvoja tovarne IMPOL, ki bo v enakem obdobju povečala predelavo na 75.000 ton.

K temu še lahko prištejemo predvideno lastno predelavo in izvoz, kar v polni meri opravičuje naša predvidevanja glede proizvodnje primarnega aluminija v predvidenih količinah za leto 1980.

Vzporedno s planiranim razvojem tovarne aluminija predvidevamo:

— na področju glinice se čimbolj preusmeriti k proizvodnji visoko kvalitetne glinice za proizvodnjo abraziv-

vov, porcelana, stekla in podobnega.

— že do leta 1975 bomo morali rešiti tudi vprašanje ustavljenega sintra in njegove nadaljnje izkoriščenosti.

Priznanje

VIŠJA PRAVNA ŠOLA MARIBOR, Zitna 15/IV

Št. 98/72

Datum: 10. aprila 1972

Spoštovani tovariši direktor!

V imenu Višje pravne šole se Vam in delovni skupnosti zahvaljujem za vso razumevanje, katerega so bili deležni študenti drugega letnika na svoji dvotedenski praksi.

Iz večine dnevnikov je razvidno, da jim je bilo omogočeno, da se v sorazmerno kratkem času seznanijo z raznotero problematiko in delovanjem organov delovne skupnosti. Opravljena praksa je na večino študentov napravila dober vzgojni vtis. Seznanili so se neposredno z delavci in se srečali z vsakodnevno disciplino.

Brez dvoma bi bil učinek prakse slabši, če jim ne bi stali ob strani dobri mentorji. Prosim Vas, da mentorjem in vsem, ki so pomagali bogatiti znanje naših študentov, izrečete našo zahvalo. Za razvoj naše šole pa bi bili zelo dragoceni predlogi mentorjev, v čem naj dopolnujemo in izpopolnujemo naš učni program in kakšen naj bo študij na drugi stopnji naše šole.

Ker je semestralna praksa sestavni del učno-vzgojnega procesa naše šole, Vas, delovno skupnost in mentorje prosim za nadaljnje sodelovanje in razumevanje.

DIREKTOR
docent dr. Vanek Šiftar

Dezinformacije so zelo nevarne za kolektiv

V zadnjem času smo bili priča nekaterim dogodkom, ki so vnesli med člane delovnega kolektiva nejasnosti in negotovosti; to bi lahko imelo zelo porazne posledice — trenutno ali pa pozneje.

Ne bom ponavljal zadeve, ki se je pred dvema mesecema razširila po kolektivu o takomenovani zeleni knjižici in o prijavljanju delitve dohodka za določena delovna mesta; člane kolektiva pa je spet razburkala nova vest o izdanih odločbah vršilcem dolžnosti direktorjev tovarne glinice, tovarne aluminija in strojnega vzdrževanja ter o njihovih osebnih dohodkih.

Ker je o tem primeru bila sklicana na zahtevo 22 članov delavskega sveta celo izredna seja delavskega sveta, kateri je prisostvovali tudi novinar »Delavske enotnosti« iz Ljubljane, ki je člane delavskega sveta seznanil z vsebino anonimnega pisma, ki je bilo poslano iz našega kolektiva, je prav, da se o vsem tem seznanijo tudi ves delovni kolektiv, ki je nedvomno resnično bil vse premalo informiran o mnogih zadevah, ki so se dogajale v kolektivu.

Osebo o vsebini pisma ne bom pisal, ker tega nisem videl, zato bi bilo prav, da člane kolektiva o tem seznanijo kdo drug (morda delavski svet ali tajništvo DU), vsekakor pa želim pri vsem obelodaniti nekaj svojih mnenj.

Mnenja sem namreč, da bi bilo mnogo bolj in tudi mnogo bolj pošteno, če bi anonimni pisec članka za »Delavske enotnosti« vso to problematiko predlagal za dnevni red razprav v delovnem kolektivu, kateremu bi naj tudi nanizal vse podatke o propadanju kolektiva oziroma tovarne, če so mu seveda tako dobro znani vsi podatki o stvarih, ki bi naj podjetje vodile v propast in k 80-0% osebnim dohodkom.

Eno je lahko namreč jasno vsem nam: lahko nas doleti tudi to, da bomo dobivali 80 odst. plače, vendar pa ne bi mogel trditi, da bi bilo vodstvo podjetja na čelu z generalnim direktorjem edini in največji krivec! Kajti take stvari se dogajajo že v mnogih delovnih organizacijah, pa prav gotovo ne po izključni krivdi podjetja ali njegovega vodstva.

S SKUPNIMI AKCIJAMI JE MOGOČE REŠEVATI PROBLEME:

Izmensko delo in socialna diferenciacija

Prepričan sem, da ne bom napisal nič novega, če bom kar leme — v proizvodnji kot v samoupravljanju — le s skupnimi nja in razumevanja problema kot celote. Prav tako moram jih poticati, ker želim opisati le tisto, o čemer je bilo v proizvodnji, ki delajo v izmenah.

Iz tega je že mogoče takoj ugotoviti, da bo govora o dodatkih na nočno, nedeljsko in praznično delo v našem delovnem kolektivu.

K pisanju teh vrstic me ni pripravila še razprava in razni komentarji med proizvajalci, ampak predvsem nekaj drugega, kar ni mogoče razumeti: to so namreč pripombe k spremembam pravilnikov o delitvi osebnih dohodkov, ki se nanašajo izključno na dodatke.

Kdo bi naj dobival te dodatke, ni treba ponavljati, ker je to znano vsem članom delovne skupnosti. Iz materialov, katere so dobili vsi člani delavskega sveta za 15. redno sejo, so razvidne tudi pripombe treh delovnih enot o njihovih svetov, kar je prav in v redu (na žalost ne vemo, če so dale pripombe tudi ostale DE).

Vsi člani svetov delovnih enot imajo nesporno pravico izraziti svoje mnenje in posredovati svoje predloge k sklepu, katerega je dal v razpravo odbor za organizacijo dela in sistemizacijo 19. januarja 1972; z njim predlagal spremembo pravilnikov o delitvi OD v vseh delovnih enotah — glede na dodatke po samoupravnem sporazumu. Vse v redu in prav in tako bi tudi bilo, če ne bi med temi pripombami zasledili med drugim tudi to, da je svet DE Vzdrževanje povsem zavrnil predlog odbora s

Kakor se ne morem strinjati z vsebino anonimnega pisma (če mi je ta seveda znana), pa se prav tako povsem ne strinjam z nekaterimi drugimi izjavami v zvezi z zadnjimi dogodki. Pri tem namreč mislim na to, da sta OO ZKS in sindikalna organizacija izvedeli za vse to precej pozno, ko se je v kolektivu že marsikaj šušljalo; morda še vedno nekdo meni, da je res lahko vse informacije dobiti takoj iz prve roke, kar pa povsem ne bo držalo, saj bi potemtakem naj za vse to le izvedela sindikat in komite ZKS v TGA.

Po mojem mnenju bi bilo edino pravilno, če bi o vsem tem bili najprej seznanjeni že omenjeni družbeno-politični organizaciji, ki bi potem morali tudi ustrezno ukrepati in o vsem seznaniti svoje člane; ne pa: potem, ko je že vse razburkano, vabiti svoje člane h gašenju nastalega požara. Tako namreč takih stvari ne re-

šujemo in so morda le še moč navade iz preteklosti. Prav tako nima nihče pravice oporekati članom delavskega sveta, ki so zahtevali sklic izredne seje, da morda niso imeli zato nobene pravice, saj jim to dovoljuje statut našega podjetja in je zato njihova poteza bila v skladu s samoupravnimi akti našega podjetja. Se vedno pa je odveč trditi, da imamo pri nas že povsem urejeno informiranje članstva v sedanji obliki, kot to nekateri, žal, mislijo! Naš mesečni tovarniški časopis, občasni bilteni in informacije so žal še vse premalo, predvsem zato, ker so informacije podane v tako skrajšani obliki, da jih vsak član delovne skupnosti ne razume, navadno pa se dogodi še to, da razni viri informacij iz takomenovane »prve roke« funkcionirajo šele takrat, ko je v kolektivu že povsem razširjena povsem drugačna verzija.

Pri tem tudi menim, da bi

ravno sindikat moral biti tisti vir informacij, ki bi bil prvi in najbližji informator o vseh nastalih dogodkih, ne pa, da sestanke skličejo šele takrat, ko je že vse v znamenju določenih dezinformacij, ki člane kolektiva zelo hudo razburijo, predvsem še zato, ker imajo že precej izkušenj iz prejšnjih let nazaj. Sindikat bo res moral odigrati povsem drugačno vlogo, saj se danes že mnogi sprašujejo, kje je in kaj dela sindikat, zakaj ga imamo in podobno!

Ne bi sicer mogel trditi, da imajo vsi prav; da pa je v vsem tem tudi delček resnice, pa ni mogoče zanikati z nikakršnimi izgovori.

Že v prejšnji številki sem zapisal nekaj misli o samostojnosti delovanja sindikalnih organizacij, od katerih bi naj bilo dano jamstvo za boljše uspehe pri sindikalnem delovanju, danes pa ob vsem ponovno poudarjam, da je sindikalno delo v delovnih enotah domala povsod izumrlo in da jih pri vsem tem menda tudi

tovarniški zbor nič kaj ne vzpodbuja k aktivnejšemu delovanju. Povsem smelo in konkretno lahko poudarim in povem, da tako slabe aktivnosti sindikalnih organizacij v delovnih enotah menda še ni bilo, kot je to prav v zadnjem času, pa čeprav sem tudi sam v enem od odborov v DE Glinica.

Menim, da smo izgubili precej zaupanja pri naših članih kolektiva in da bo to še usodnejše, če bomo s tako pasivnostjo nadaljevali. Vedno sem bil in sem zato, da mora sleherni naš proizvajalec biti natančno seznanjen z vsem, kar se dogaja v kolektivu, pa če je vse to še tako enostavno, kot to nekateri mislijo, kar pa po mojem ni, kajti vse dezinformacije so zelo nevarne za kolektiv in za nadaljnje uspešno prizadevanje pri premaganju težav v proizvodnji in prodaji.

Vsi skupaj smo brez pomsleka dolžni pomagati vodstvu podjetja, ki samo brez nas zares ne bo kos težkim nalogam, pred katerimi smo ali pa nas še čakajo; toda mi lepo brezbržno vrtamo tam, kjer ne bi bilo potrebno, in iščemo svoje sence za grmovji, kjer ni sonca. Tudi osebno sem za objektivno in ostro kritiko, ne glede na to, na koga se nanaša, če je taka kritika tudi resnična, objektivna in konkretna.

Vsi pa, ki se skrivajo za anonimnostjo, lahko kolektivu več škodujejo kot koristijo, čeprav ni rečeno, da morda tudi oni kaj vedo; vendar naj bi v dobrobit kolektiva raje zadeve razčistili najprej doma, pod domačo streho, brez vsakih dezinformacij, ki so lahko zares usodne za vse nas!

M. F.

Bistveno: okrepiti vpliv delavskega razreda

(Nadaljevanje s 5. strani)

na podlagi teh odnosov izpopolnjevala tudi samo sebe.

Ko danes ocenjujemo ali poskušamo oceniti delovanje osnovnih sindikalnih organizacij, mislim, da bi bilo najslabše, kar bi lahko storili, če bi izhajali iz neke skupne, splošne ocene. Očitno je, da je treba stvari obravnavati diferencirano in v procesu.

Zanesljivo lahko rečemo, da so pomembne rezultate dosegle tiste osnovne sindikalne organizacije, ki so odločneje krenile po poti osamosvajanja pri svojem delu, ki se odločneje zavzemajo za resnične interese delavcev, predvsem pa za razvoj neposrednega samoupravljanja, tiste, ki bolj komunicirajo z delavci, ki se več in bolj konkretno ukvarjajo s problemom življenjskega standarda, kjer je več demokratičnih metod pri delu itd.

Veliko manj ali skorajda nobenih rezultatov pa niso dosegle tiste organizacije, ki se pri svojem delu niso osamosvojile ali pa so pod neposrednim vplivom različnih tehnoupravnih struktur v delovni organizaciji.

Te organizacije so pasivne in praviloma — izolirane od delavcev.

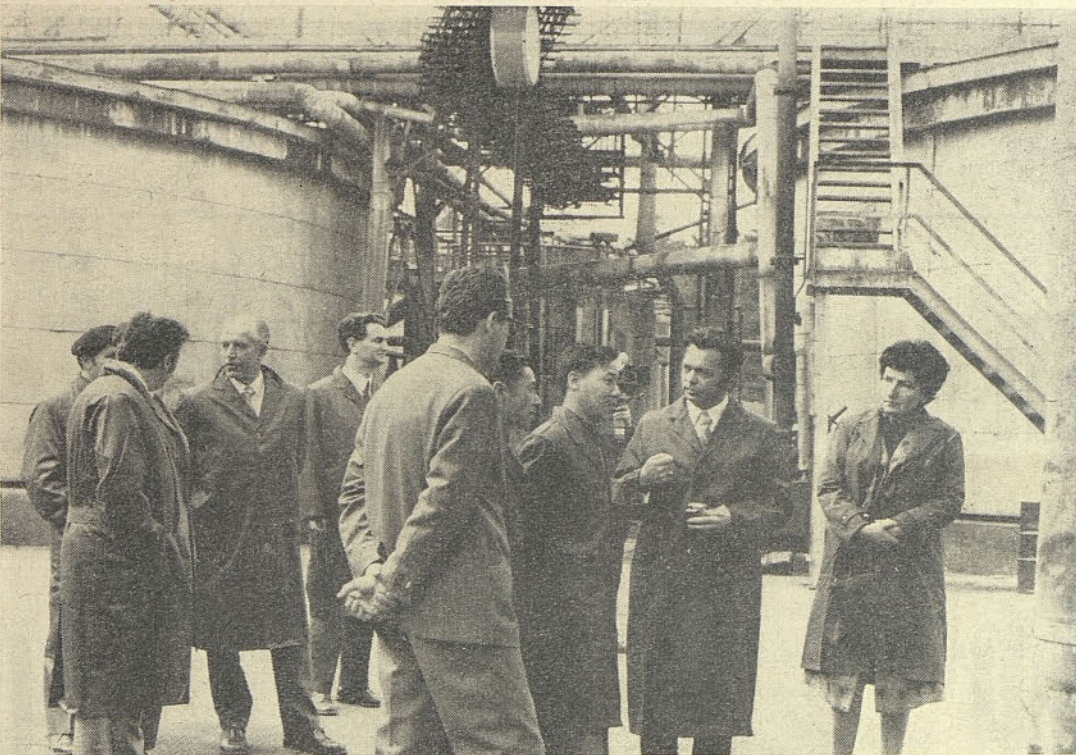
Viktor Markovič

lišo bodočnost in perspektivo našega podjetja. Vse dotlej, dokler bomo živeli v dveh taborih in eden drugemu očitali to in ono, je malo upanja, da imamo ugodne izglede za prihodnost! Vsi, ki delamo v izmenah, smo vedno za to, da bi bili urejeni določeni razponi, ki morda niso povsem pravični in stimulativen za vse, vendar naj tudi v bodoče velja misel, katero je ob svoji obratnosti podal tov. Frido Klančnik: »Kdor s svojim delom prispeva več in dela ob obravnavanih dneh in času, mu tudi pripada več«.

Kajti, če izmene delajo 16 ur same, ne da bi bili prisotni tudi vsi osemurniki, pa delo poteka brez zastojev, potem je le treba priznati, da so taki dodatki upravičeni.

Prehod k uravnitvi ni najbolj idealna rešitev tega problema, ni pa se potrebno preveč oslanjati tudi na to, da bi nekdo rad pomagal tistim v izmenah, ki so malo plačani in podobno, kajti za vse to so najbolj pristojni tisti, ki delajo v izmenah; ti naj na svojih sestankih sami urejajo te zadeve.

V tej smeri je tudi naš sindikat moral biti bolj aktiven in elastičen, saj bi moral povsem poznati problematiko v izmenah in mnenje proizvajalcev; (Nadaljevanje na zadnji strani)

Kitajska delegacija si je ogledala obrate naše tovarne

Aluminijci Jugoslavije zahtevajo

Na 2. sestanku »aluminijcev Jugoslavije«, ta je bil v TGA »Boris Kidrič« Kidričevo 10. marca 1972, so bile med drugim izražene konkretne zahteve vseh izdelovalcev in predelovalcev aluminija v Jugoslaviji, da je potrebno vprašanje izdelave, predelave, izvoza in uvoza aluminija čimprej rešiti na ravni federacije kot na ravni Združenja aluminijcev Jugoslavije.

Neurejeni odnosi med gospodarskimi organizacijami tja do Zveze so prisilili te organizacije, da ta vprašanja rešujejo skupaj — s skupnimi interesi in skupnimi zahtevami.

Tega sestanka, ki je bil v TG Kidričevo, so se udeležili predstavniki aluminijske industrije iz raznih krajev Jugoslavije. Tu so bli sprejeti zaključki, ki

so v interesu vseh aluminijcev Jugoslavije:

— legalizirati cene aluminija do višine, ki je v sporazumu poslovnega združenja, z ekvivalentnim povišanjem cene aluminijevih proizvodov in polproizvodov.

— Ustanoviti legalizacijski fond z disparitetnimi kurzi za one proizvajalce, ki bi izvažali svoje proizvode na konvertibilno območje.

— V aluminijevski grupaciji naj bi uvedli liberalizacijo vseh cen od boksita do aluminijevskih finalnih proizvodov; v zvezi s tem bi bilo potrebno normalizirati zaščitne carine.

— Rešiti vprašanje visokih cen električne energije v odnosu na druge proizva-

jalce aluminija v svetu.

— Povečati izvozno stimulacijo domačih proizvajalcev in predelovalcev, ki izvažajo na konvertibilna območja.

— Zahtevati, da bo priznan stimulans v višini 6% + 5%, kot je priznan za ferolegure in podobno.

— Spremeniti režim uvoza.

— Zahtevati izenačenje v pogojih uveljavljanja multilateralne kompenzacije, katera je uresničevana po odlokih o izboljšanju likvidnosti v gospodarstvu — tako, da bodo veljali enaki kriteriji za dolgove gospodarstva in dolgove gospodarske dejavnosti.

Dana je popolna podpora podpisovanju samoupravnega sporazuma o ustanovitvi Poslovnega združenja industrije

aluminija Jugoslavije. Zavzeto je skupno stališče vseh prisotnih, da bi v ustavni akt in bodoče akte vnesli tudi sodelovanje družbeno-političnih organizacij podjetja, da bi se tako nadaljevalo in izboljšalo sodelovanje na tem področju. Družbeno-politične organizacije bodo sodelovale tudi na naslednjih področjih:

— pri usklajevanju programa delovnih organizacij

— pri razvijanju samoupravljanja

— v kadrovski politiki

— pri urejanju beneficiranega staža

— pri urejanju minulega dela

— pri uveljavljanju ustavnih amandmajev

— na področju rekreacije in posebno pri organizaciji letnih iger aluminijcev.

Glede na sestav in delo družbeno-političnih organizacij, so bila sprejeta naslednja stališča:

— Zahtevamo, da bo na prvi naslednji seji združenja organiziran sestanek direktorjev, vodstev družbeno-političnih organizacij in samoupravnih organov.

— Izmenjati moramo medsebojno vse normativne akte o delu družbeno-političnih organizacij aluminijcev.

— V bodoče je treba vabiti in angažirati pri sodelovanju tudi funkcionarje Zveze mladine.

— 3. sestanek družbeno-političnih organizacij aluminijcev Jugoslavije bo ob soglasju predstavnika iz Titograda — junija 1972. leta v Titogradu.

Kidričevo, 11. aprila 1972.
SEKRETARIAT OOS

Očistimo kraj in

svoj okolje

Takšen bi naj bil kratek uvod o prizadevanju Krajevne skupnosti Kidričevo, da bi vzbudila svoje občane k tekmovanju za urejanje in čiščenje okolja, ki bi naj imelo lepši zunanji videz in bi naj postalo tudi mnogo privlačnejše območje za ostale, ki bodo še prihajali v Kidričevo — bodisi na kopanje v letni kopalni bazen ali kako drugače — na osebno rekreacijo.

Svet krajevne skupnosti je namreč na eni od svojih sej pred praznovanjem krajevnega praznika ob 60. obletnici rojstva Borisa Kidriča povabil občane k

sodelovanju v Teden čistoče, v katerem so urejali cvetlične nasade okrog stanovanjskih blokov, steze in poti — skratka: okolico stanovanjskih in poslovnih poslopij, da bi tako čimbolj dostojno pričakali najvišje republiške voditelje, ki so se 8. aprila udeležili svečane proslave.

Sočasno je bilo tudi razpisano tekmovanje za najlepše urejeno okolje, v katerega je zajeto urejanje dvorišč, okolice stanovanjskih blokov in poslovnih prostorov, ograj in podobnega.

Ze sam Teden čiščenja je pokazal,

da mnogim občanom — stanovalcem — ni bilo žal prijati za metlo, tudi za lopato in krampe, da bi kar najlepše uredili svojo okolico. Vse to pa daje slutiti, da bo razpisano tekmovanje za urejanje okolja zares vztrajno in žilavo; izgleda, da se nihče ne bi rad nikomur dal, saj so že vidni nekateri rezultati, ki napovedujejo neizprosni boj za priznanje ali nagrado krajevne skupnosti. Vse, kar je torej dosedaj bilo storjenega, je treba pohvaliti; iz tega pa tudi sledi, da si občani na območju Krajevne skupnosti Kidričevo želijo, da bi bila njihova KS ena od lepših na območju tujeske občine, saj bo morda prav to tekmovanje vzpodbudilo tudi ostale k posnemanju, s čimer bi bil dosežen še večji napredek pri urejanju našega okolja.

Tekmovanje, katerega je razpisala KS, bo trajalo od 15. aprila do 15. septembra. Prav tako bodo sestavili poseben tekmovalni program in pravilnik, o katerem bodo obveščeni vsi občani. Ob vsem, kar je že dosedaj bilo storjenega,

ne smemo pozabiti taborniške organizacije, ki se prav tako aktivno vključuje v realizacijo programa krajevne skupnosti. To je pokazala ob krajevnem prazniku, ko je uredila okolico svojega taborniškega prostora, dodeljenega od krajevne skupnosti v uporabo.

Vse kaže, da je taborniška organizacija končno le dobila pravo vodstvo, ki se je izredno vživelo v probleme te organizacije in si prizadeva, da bi rešila vsaj nekatere od njih. O tem pričajo že dosednji dokajšnji uspehi, toda o delovanju organizacije odreda tabornikov bomo več in konkretnije poročali v naslednji številki našega časopisa.

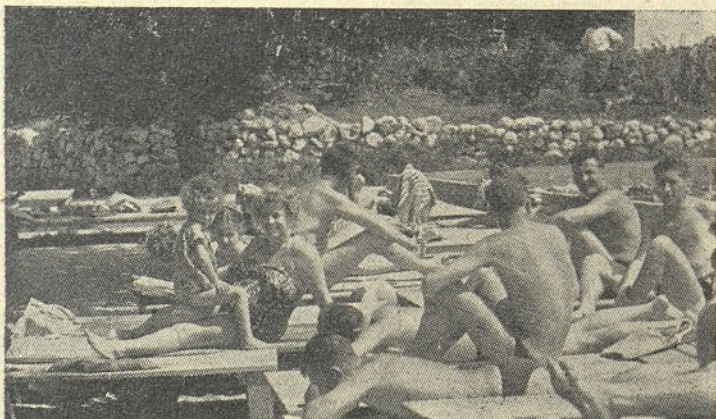
Ob koncu sestavka bi omenil le še to, da je prav tekmovanje za urejanje okolja eden od izredno pozitivnih sklepov sveta krajevne skupnosti in da se je tudi pokazalo, kako realen je bil in tudi ugodno sprejet pri občanah. Kdor je na dan proslave — v soboto, 8. aprila — v popoldanskih urah — prisostvoval paradam godb na pihala skozi naselje, je lahko bil več kot presenečen, ne samo zaradi izvajanja godbeni-

kov, ampak tudi nad izredno prijetno urejenim okoljem, ki je na vse delovalo zares čudovito — tudi vzpodbudno za nadaljevanje započete akcije, katero je vzpodbudila krajevna skupnost. Prav gotovo se ne motim, če že danes rečem, da je ta sklep KS bil izredno pomemben za nadaljnje urejanje okolja in čiščenje območij Krajevne skupnosti Kidričevo.

Ce lahko temu rečemo — pričetek res pomembne akcije KS — potem moramo pohvaliti tudi vse občane, ki so to akcijo sprejeli z razumevanjem in z odločno voljo, da bodo kar najlepše uredili svojo okolico — svoj kraj.

To pa bi tudi naj bila naša skupna parola, pod katero se pričinja pomembna akcija v Krajevni skupnosti Kidričevo!

F. M.

Kmalu se bomo takole rekreirali tam v Crikvenici ...

Dopisujte v
ALUMINIJ

Prvo tekmovanje v znanju učencev osnovnih šol v Kidričevem

Prvo mesto: našim

Le nekaj mesecev je minilo, odkar so pionirji na svoji delovni konferenci sklenili, da bo 10. april — rojstni dan Borisa KIDRIČA — praznik pionirskega odreda, čigar ime nosi odred in bo na ta dan tekmovanje v znanju.

Pri tem sklepu je bilo mišljeno le tekmovanje med razredi. Med tem časom pa se je za Kidričevo zgodilo nekaj pomembnega. Svet krajevne skupnosti Kidričevo je sklenil, da bo 10. april krajevni praznik. Vse prireditve v tem času je prevzel pod svoje finančno okolje. Zato je lahko tudi tekmovanje v znanju prestopilo naš šolski prag.

Na sodelovanje smo povabili učence osnovnih šol v ptujski občini. Pravočasno so se

odzvale naslednje šole: Hajdina, Dornava, Majšperk, Leskovec in Vitomarci.

Naša šola je bila šesta, kakor je predvideval pravilnik tekmovanja.

Tekmovanje je bilo osredotočeno na lik narodnega heroja Borisa KIDRIČA. Celotni vir snovi za tekmovanje je bil Borec št. 4, leto 1953, ki je bil ob prerani smrti posvečen spominu na njegovo življenjsko in borbeno pot. Med tek-

movanjem so sodelujoče šole nastopile tudi s kulturnim programom — tekmovalcem za kratek oddih med napornim delom, gledalcem pa v kratko razvedrilo.

Pravilnost tekmovanja je spremljala in nadzorovala strokovna komisija: profesor Ljubica Šuligoj, profesor Alojz Gojčič, predavatelja na gimnaziji »Dušan Kveder« Ptuj, Janez Kostanjevec — vodja splošne službe v TGA Kidričevo, Roman Premzl, predmetni učitelj na osnovni šoli Cirkovce, in Branko Tonejc, predmetni učitelj v Kidričevem.

Na kvizu — v času za premislek

Našo tričlansko ekipo so sestavljali: Bojan Žmauc, Drago Dobnik in Marjan Miljančič. Na vsa tri vprašanja so naši učenci odgovorili s po-

polnimi odgovori, tako dosegli največ možnih točk in prvo mesto. Do te zmage jih je pripeljal ravnatelj šole tov. Ivan Težak, ki je skupno z njimi od poglavja do poglavja, obdelal predvideno gradivo. Njegovi nasveti so veliko koristili, da so mlade glave lažje razumele ideje velikega moža.

Šele odgovori na dodatna vprašanja so določili drugo in tretjo ekipo. Med tem delom tekmovanja je bilo v dvorani zelo živahno. Saj so učenci — navijači za Majšperk in Hajdino neumorno bodrili svoje tekmovalce. Drugo mesto so si priborili tekmovalci iz Majšperka, tretje pa iz Hajdine.

Prve tri nagrade so bile v vrednosti 600, 400 in 300 din v obliki nakazila za nabavo učil. Vse sodelujoče šole in vsi posamezniki so dobili zahvale za sodelovanje in lepe knjižne nagrade.

Za nagrade so prispevali pokrovitelji sodelujočih šol, predvsem pa svet Krajevne skupnosti Kidričevo in TGA »Boris Kidrič« Kidričevo, ki je bila pokrovitelj celotnega krajevnega praznika.

Tekmovanje v znanju bo postalo tradicionalno in bo vsako leto del prireditev ob krajevnem prazniku. Iz leta v leto se bo menjala vsebina tekmovanja; tako bodo učenci spoznali delo in življenje naših revolucionarjev in posamezne zanimive dogodke iz NOB.

Mogoče nam bodo sredstva v bodoče dovolila, da bomo lahko pritegnili k sodelovanju še več kot šest šol in s predtekmovanji izločili tekmovalce za končno prireditev.

10. aprila so imeli pionirji svečano pionirsko konferenco, na kateri so se zahvalili za pomoč in sodelovanje vsem tistim, ki so pomagali in sodelovali ob prazniku. Na tej konferenci so tudi sklenili, da bodo pisali kroniko tekmovanja — v besedi in sliki.

Svet krajevne skupnosti je ob tej priložnosti pohvalil učence, ki so ob krajevnem prazniku sodelovali pri izvedbi programa, posebej pa se je zahvalil folklorni skupini, pevskemu zboru, tehničnemu krožku — mladim raketarjem, pionirskemu odredu in šoli kot celoti za sodelovanje — ob prvem krajevnem prazniku.

Nagradni kviz v veliki dvorani v Kidričevem

NEPRIČAKOVANO MNOGO PRIJAV ZA LETOVANJE V CRIKVENICI

Prednostni vrstni red

Kadrovsko-socialni sektor je izvedel informativno anketo, s katero je hotel ugotoviti, koliko članov delovne skupnosti bi želelo letos preživeti del svojega dopusta v Počitniškem domu »Aluminij« v Crikvenici.

Za to anketo se ni prijavilo mnogo članov delovne skupnosti. Na osnovi tega je delavski svet odločil, da letos ne bomo najeli tujih sob, sočasno pa je določil tudi cene za sezono 1972.

Ko pa je KSS zbral vse prijave za letovanje v počitni-

škem domu, je bilo ugotovljeno, da se je prijavilo 221 članov kolektiva s 354 družinskimi člani. Vsi bi radi letovali v glavni sezoni. Odbor za družbeni standard je moral zaradi tega sprejeti naslednji prednostni red za letovanje v počitniškem domu:

— V času od 1. do 10. julija ne bodo mogli letovali vsi tisti prijavljenci, ki so v zadnjih petih letih letovali v glavni sezoni več kot enkrat. (Za glavno sezono imamo čas od 1. julija do 10. avgusta).

— V času od 11. do 20. julija ne bodo mogli letovali vsi

tisti prijavljenci za letovanje, ki so v zadnjih petih letih letovali v glavni sezoni več kot dvakrat.

— V času od 21. do 30. julija bodo lahko letovali samo tisti prijavljenci, ki v zadnjih petih letih v glavni sezoni niso letovali.

— V času od 1. do 10. avgusta ne bodo mogli letovali vsi tisti prijavljenci, ki so v zadnjih petih letih letovali v glavni sezoni več kot enkrat.

Ob enakih pogojih, po prednostnem redu, imajo prednost prijavljenci z nižjimi dohodki na družinskega člana v pre-

teklem letu.

Pri vseh kritičnih datumih je potrebno izločiti tiste, ki niso najožji družinski člani.

Pri tem je mišljeno vsako letovanje v našem počitniškem domu v Crikvenici in v domovih, s katerimi smo imeli sklenjene pogodbe o zamenjavi.

V primeru, da bo po gornjih kriterijih izpadlo več prijavljencev, kot so razpoložljive kapacitete, bodo ponovno vključeni prijavljenci, ki že najdalje niso bili na letovanju.

V predsezoni in septembra so kapacitete še proste.

Najvišji naslov

Letos je bilo že šesto republiško prvenstvo v akrobatiki.

Bilo je v Ljubljani.

Tokrat nam je pri pionirjih priboril prvo mesto Edi Knaus, ljubljenc občinstva na otvoritvi svetovnega prvenstva v gimnastiki leta 1970, ko je nastopal v vaji z vozički.

»Partizan« Kidričevo se je tekmovanja v akrobatiki doslej udeležil še vsako leto. Osvojili pa smo štiri republiške naslove — prva mesta. Dvakrat je bil Radovan Ačimovič pionirski zmagovalec, enkrat pa je bil mladinski prvak. Letos pa imamo novega pionirskega republiškega prvaka — Edija Knausa, ki se je

pojvil o pravem času, saj nam dajejo njegovi uspehi upanje, da bo Knaus uspešno zastopal naš kraj in tako nasledil Ačimoviča.

Tudi ostali tekmovalci so bili uspešni. Krajger je osvojil četrto mesto, Maltar pa šesto. Nista mnogo zaostajala niti Jagarinac in Zavrtnik, ki sta tekmovala med starejšimi pionirji.

Zalostno, pa vendar resnično je, da odgovorni na tem področju tako malo skrbijo za množičnost, lahko bi rekli, da jo celo zavirajo, kajti tokrat nista tekmovala Ačimovič, lanski zmagovalec, in naš odlični akrobat Milan Hadler, zaradi nesmiselne odločitve nekaterih članov GZS.

Pokal v pravih rokah

KONČANO PRVENSTVO V ŠPORTNI GIMNASTIKI, »A« LIGE MARIBORSKEGA OBMOČJA — PIONIRJI KIDRIČEVEGA ZASLUŽENI ZMAGOVALEC.

Ze dolgo so se vsi, ki se ukvarjajo z gimnastiko, zavedali, da je na tem področju veliko premalo tekmovalcev, kjer bi se tekmovalci pomerili v svojem znanju.

Preredka tekmovalca pa so tudi zavirala kvaliteto in množičnost gimnastike. Da bi nekoliko rešili ta pereč problem, so na mariborskem območju ustanovili pionirsko ligo v gimnastiki. Gimnastični center v Mariboru je tako prvi v državi, ki je poskrbel, da lahko dobijo gimnastičarji dovolj možnosti za merjenje tekmovalnih moči v tej zvrsti.

Ob koncu zadnjega tekmovanja, ki je bilo v domu »Partizan« Studenci v Mariboru, so se trenerji, sodniki in vodstvo tekmovalnih dogovorili, da se bo v letu 1972/73 tekmovalje nadaljevalo. Vključili pa bodo še pionirke, saj so tudi one močno potrebne pogostejših tekmovalnih moči v tej zvrsti.

Ob zadnjem in obenem odločilnem srečanju, omenil sem že, da ga je organiziral »Partizan« Studenci, so pionirji Kidričevega ponovno dokazali, da so najboljši.

Vrstni red v zadnjem kolu: Kidričevo 221,55; Maribor — Zelezničar 220,85; Maribor — Center 209,70; Maribor — Studenci 198,70 točk.

Med posamezniki je v četrtem, oziroma v zadnjem kolu ponovno zmagal Miran Pal iz Kidričevega. Imel je zelo zahtevne vaje in vseskozi jih je izvajal brez večjih spodrslijajev.

KONČNI VRSTNI RED VSEH KOL JE NASLEDNJI: Partizan KIDRIČEVO 659,65; Partizan ZELEZNIČAR 659,50; »Partizan« Maribor — Center 620,65; Partizan STUDENCI 595,05 točke.

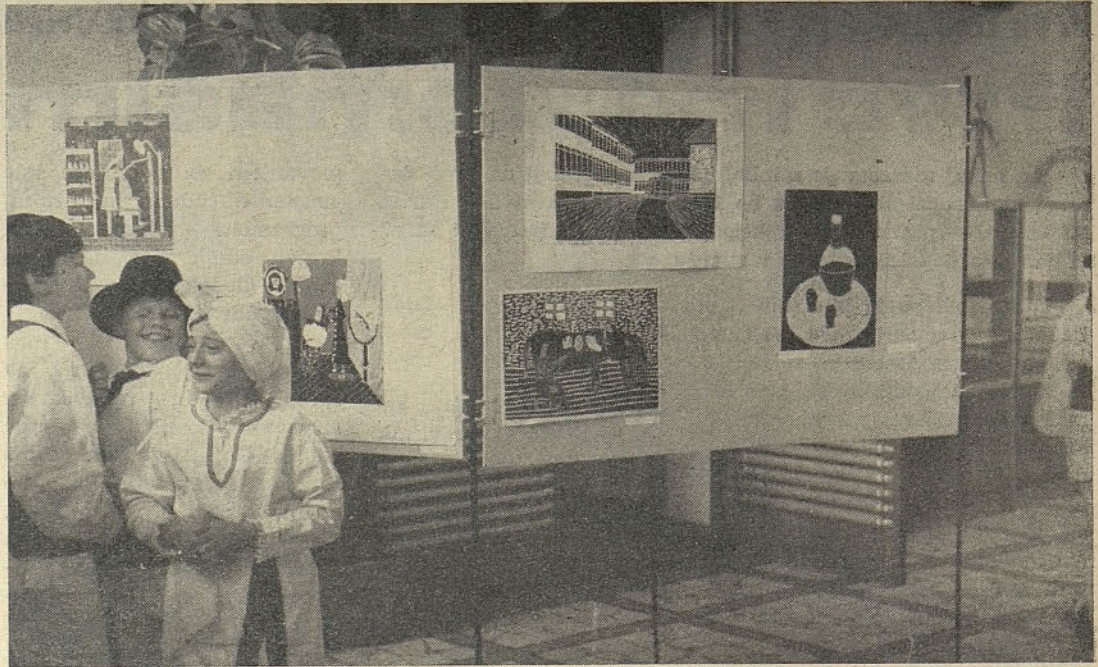
Med posamezniki je bila ogorčena borba za prvo mesto med Muravsom (Zelezničar), republiškim prvakom, ki je v prvih dveh kolih zmagal in imel pred zaključnim, a zadnjim kolom, prednost 0,25 točke. Prav v Kidričevem in telovadnici »Partizana« Studenci pa se je pokazalo, da naš Pal tekmuje ves čas brez večjih napak in to mu je končno prineslo tudi prvo mesto v skupni uvrstitvi.

Ideja o razstavi otroških likovnih del v Kidričevem se je rojevala ob spoznanjih, da v naši regiji ustvarjajo mladi ljudje čudovita dela, a da so vse preveč skromni in zaprti v svoje delo.

Hoteli smo vzpodbuditi talente k še večjemu ustvarjanju in njih pedagogov k še večji aktivnosti. Zeleli smo prikazati ustvarjalni zanos, predvsem otrok iz naše in bližnjih občin, toda z odzivom šol iz vse Slovenije je razstava prerasla že kar v razstavo republiškega pomena.

Z razstavo smo hoteli ugotoviti, kje smo trenutno v likovnem snovanju v osnovnih šolah na našem območju. Spoznali smo, da je še veliko dela pred nami in da je tudi na tej razstavi čuti vpliv razvitejših območij, da je opaziti velike uspehe prav tam, kjer so že dolga leta sistematično negovali likovno ustvarjanje na osnovnih šolah in mu priznali tudi njegovo polno veljavo in mesto.

Razstava v avli Osnovne šole Kidričevo pa je tudi prečudovit učno-vzgojni pripomoček pri proučevanju likovne vzgoje. Zdi se mi, da bi bil greh za

»Pomlad v Kidričevem« — z likovne razstave v šoli Kidričevo

Nekaj misli ob razstavi mladih ustvarjalcev:

„Pomlad v Kidričevem“

likovnega pedagoga našega območja, če bi zamudil to razstavo, saj so razstavljena najboljša dela 39 osnovnih šol.

V Sloveniji odmerjamo uspehe likovnega dela trenutno na dveh razstavah. V Kostanjevici na Krki se srečujejo grafiki, v Šoštanju vsi, katerim likovno delo pomeni pot k plemenitiju človeka.

Pri nas v Kidričevem pa predvsem želimo, da bi se naše ustvarjanje povzpelo na raven, katero so že dosegli v večjih centrih, da bi vse naše območje živahneje zaživelo ob tej razstavi, da bi jim bila pobuda za še bolj zagnano delo. Želimo, da bi razstavo videlo čimveč ljudi, zato bi jo radi prenesli tudi v Ptuj; verjamemo, da bo tudi ta prenos uspel, kajti spoznali smo, da so vsi naši odgovorni zelo zainteresirani za likovno ustvarjanje na našem območju.

Razstava je, kot prvič, že dosegla svoj namen, saj je ob vsej vzgojnosti tudi počastila spomin na Borisa Kidriča. Razstava je bila odprta 4. aprila popoldne, v tednu praznovanja — ob vzpodbudnih besedah ravnateljice tov. Ivana Težaka, ki je zagnano delal za uresničitev te razstave in jo vsestransko podpiral.

Predmetni svetovalec akademski slikar Albin KRAMBERGER pa je obrazložil prisotnim, kakšen je smoter razstave. Povedal je, da je komisija v sestavi: akademski slikar Pavel Golia in predmetni svetovalec Albin Kramberger — izmed 1150 prispelih del odbrala 120 najuspešnejših in jih tudi nagradila. Prve tri nagrade so bile originalne grafike naših priznanih umetnikov in so enakovredne.

Dobile so jih šole: — Osnovna šola Makole, — Osnovna šola Ljubljana—Vič, — Osnovna šola Kostanjevica na Krki.

To so bile nagrade za uspelo celovito ustvarjanje na šoli.

Prav hudo nam je bilo, ko smo ob podeljevanju nagrad morali nekaterim članom, ki so bili domala enakovredni po likovnem delu, dodeliti le diplomu. Diplome pa so sprejele šole in posamezni mladi ustvarjalci iz: osnovne šole »Prežihov Voranc« v Mariboru, osnovne šole »Lucijan Seljak« Kranj, osnovne šole »France Prešeren« Kranj, osnovne šole Desternik, osnovne šole Cirkovce,

osnovne šole Videm pri Ptuj, osnovne šole Podbočje pri Kostanjevici in osnovne šole Kidričevo.

Nagrade so prispevali: TIS Ptuj, Krajevna skupnost Kidričevo, Občinska zveza prijateljev mladine Kidričevo in Osnovna šola Kidričevo.

Posredno pa tudi TGA Kidričevo.

Vsem iskrena zahvala!

Da je bilo mogoče razstavo sploh pripraviti in izvesti, imajo nekateri posebne zasluge; organizatorji te razstave se zahvaljujejo za moralno in materialno pomoč predsedniku Krajevne skupnosti Antonu KOSIJU, pa za veliko tehnično pomoč Franku FLORJANCICU in hišniku Osnovne šole Kidričevo Francu HLAŠTECU in ne nazadnje tajnici Anici LOBODA.

Upam si trditi, da je razstava dosegla svoj namen in da bo ob takim razumevanju posameznikov in organizacij KS Kidričevo lahko postala tradicionalna ob vsakoletnem krajevnem prazniku.

Bogomir Jurčeta

Končna zmagaga

Miran Pal, zmagovalec med posamezniki v gimnastiki na tekmovanju v liga-srečanjih

Trud vseh dnevov, tednov, mesecev in let, katere je prebil Miran Pal v telovadnici, je bil poplačan. Dosegel je prvo mesto in si pridobil prvi pokal. Ostali naši pionirji so se uvrstili takole: Darko Krajger 163,75 točk, je bil četrti, Dušan Maltar 162,80, je zasedel šesto mesto, Franc Lendero 157,70, je bil sedmi, Zdravko Tominc s 157,15 je bil osmi in Milenko Bosak, 154,90, si deli deseto in enajsto mesto.

A. G.

Graški velesejem

Od 29. aprila do 7. maja t.l. bo v Gradcu — drugem največjem mestu sosednje Avstrije — tradicionalni spomladanski velesejem.

Prireditelji pričakujejo poleg naših razstavljalcev (letos kar iz treh republik: SR Slovenija, Hrvatska ter Bosna in Hercegovina), tudi veliko številno obiskovalcev. V ta namen so pripravili in razvili veliko propagandno akcijo, med drugim tudi več tiskovnih konferenc v Jugoslaviji, na katere so povabili tudi predstavnike uredništev in večjih tovarniških glasil.

Kaj podobnega bi pričakovali tudi od organizatorjev Zagrebškega velesejma, vendar dosedaj ni bilo nič.

Zahteva vseh nosilcev naprednih dejanj

(Nadaljevanje s 4. strani)

Prepričan sem, da bomo delovni program lahko izvajali le s složnim in skupnim delom; to nas vse komuniste obvezuje — pred člani delovne skupnosti, ki so prav tako nosilci vseh pozitivnih dejanj pri reševanju akutnih problemov v naši delovni skupnosti.

F. M.

Graški velesejem bo v času prvomajskih praznikov, saj je pri nas kar 6 delovnih dni. Prav zaradi tega upravičeno pričakujejo precej obiskovalcev iz Jugoslavije.

**Dopisujte
v ALUMINIJ**

Na sejmu bodo tudi nekatere posebne razstave, kot n.pr. »Ključki in ključavnice v 2000 letih«, nadalje »Mamila — varajo in razočarajo«. Razstavljene bodo spominki iz Indije in Pakistana, pa še mnogo zanimivosti.

IZDAJA DELAVSKI SVET TOVARNE GLINICE IN ALUMINIJA

»BORIS KIDRIČ« KIDRIČEVO

UREDNIŠKI ODBOR:

Franc Vrlič — predsednik, člani: Stojan Kerbler, dipl. inž., Franc Kolarič, Milan Nežmah, Janez Sukič in odgovorni urednik tovarniškega časopisa Stane Tonejč, dipl. inž.

Tisk: ZGP »Pomurski tiske« v Murski Soboti.

Rokopisov in slik ne vračamo.

Prireditelji so zagotovili, da bodo vstopnice naprodaj tudi za dinarje — po enaki ceni, kot pred letom, kljub devalvaciji dinarja!

Izmensko delo in socialna diferenciacija

(Nadaljevanje s 7. strani)

tem pa zastopati ustrezna stališča naših samoupravnih organov.

Ob koncu želim še enkrat poudariti, da taki odnosi, katere bi lahko imenovali: med seboj dokaj nasprotni, prav gotovo ne vodijo nikamor; vsi namreč v tem kolektivu delamo in živimo, zato smo dolžni, da vse notranje probleme rešimo trezno in previdno. Najbolj pomembno pa je: s skupnimi močmi, ker samo tako lahko pričakujemo tudi popoln uspeh na vseh področjih našega dela.

Medsebojni očitki so lahko veliko bolj škodljivi kot pa koristni, zato menim, da lahko le s skupnimi akcijami rešujemo vse naše probleme!

M. F.